

CONV 727/03

FØLGESKRIVELSE

fra: præsidiets
til: konventet

Vedr.: Udkast til tekst til afdelinger i tredje del med bemærkninger

1. Medlemmerne af konventet har i dokument CONV 725/03 modtaget et fuldstændigt udkast til tekst til forfatningens tredje del (sammen med teksten til anden og fjerde del).
2. For at lette konventsmedlemmernes behandling og vurdering af udkastet til tekst til tredje del indeholder dette dokument teksten til de afdelinger i tredje del, hvor præsidiets har foretaget ændringer i forhold til de forudgående tekster på baggrund af de modtagne ændringsforslag, debatterne på plenarmøderne og resultaterne fra diskussionskredsene. De foretagne ændringer er angivet, og forud for teksterne er der en forklarende note. Der er gengivet andre tekster, der er nye i forhold til de eksisterende traktater og endnu ikke har været drøftet i konventet.
3. Det skal bemærkes, at bestemmelserne vedrørende institutionerne indeholder ændringer, der under alle omstændigheder skal foretages, uanset hvilke valg der træffes for så vidt angår de grundlæggende spørgsmål. For visse bestemmelsers vedkommende er kun titlen blevet indsat som et p.m. Disse bestemmelser vil derfor skulle udbygges og tilpasses på baggrund af den endelige affattelse af bestemmelserne vedrørende institutionerne i første del.

4. De tekster, der er gengivet nedenfor, vedrører:
- fiskale bestemmelser i bilag I
 - den økonomiske og monetære politik og protokollen om Eurogruppen i bilag II
 - området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i bilag III
 - Unionens optræden udadtil i bilag IV
 - bestemmelser vedrørende institutionerne i bilag V
 - finansielle bestemmelser i bilag VI
 - de nye retsgrundlag i bilag VII.
5. Medlemmerne af konventet vil endvidere i bilag VIII finde en liste over de bestemmelser i tredje del, i forbindelse med hvilke præsidiet foreslår en ændring af beslutningsproceduren.
-

AFSNIT III
POLITIKKER OG INTERNE FORANSTALTNINGER

KAPITEL I

5. AFDELING

FISKALE BESTEMMELSER

FORKLARENDE NOTE

Den følgende afdeling indeholder ændringer af artiklerne vedrørende skatter og afgifter. Målet har været at imødekomme opfordringer fra arbejdsgruppen til at overgå til anvendelse af kvalificeret flertal i forbindelse med fiskale spørgsmål, samtidig med at spørgsmålets følsomhed anerkendes som udtrykt af en række konventsmedlemmer både i arbejdsgruppen og på plenarmøderne. Forslaget definerer derfor klart de områder, hvor der bør anvendes kvalificeret flertal, og indfører en mekanisme, hvorefter Rådet kun kan træffe afgørelse om en foreslået foranstaltning, hvis det forudgående med enstemmighed har bekræftet, at den falder inden for de områder, hvor der anvendes kvalificeret flertal.

TEKSTUDKAST

Artikel III-56 (tidl. artikel 90)

Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Artikel III-57 (tidl. artikel 91)

Ved udførsel af varer fra en medlemsstat til en anden medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel III-58 (tidl. artikel 92)

For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse af afgifter ved udførsel til andre medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra medlemsstater ikke pålægges, medmindre de påtænkte bestemmelser er blevet godkendt på forhånd for en begrænset periode ved en europæisk afgørelse vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen.

Artikel III-59 (tidl. artikel 93)

- 1. Ved europæisk lov eller europæisk rammelov vedtaget af Rådet indføres foranstaltninger om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds funktion og undgå konkurrenceforvridning. Den europæiske lov eller den europæiske rammelov vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.**
- 2. Hvis Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, fastslår, at foranstaltninger som nævnt i stk. 1, vedrører administrativt samarbejde eller bekæmpelse af skattesvig, træffer det uanset stk. 1 afgørelse med kvalificeret flertal, når det vedtager den europæiske lov eller europæiske rammelov, hvorved disse foranstaltninger indføres.**

Artikel III-60 (ny)

Hvis Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, fastslår, at foranstaltninger angående selskabsbeskatning vedrører administrativt samarbejde eller bekæmpelse af skattesvig, vedtager det med kvalificeret flertal en lov eller rammelov, hvorved disse foranstaltninger indføres, for så vidt de er nødvendige for at sikre det indre markedes funktion og undgå konkurrenceforvridning.

Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

AFSNIT III
POLITIKKER OG INTERNE FORANSTALTNINGER

KAPITEL II
DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

FORKLARENDE NOTE

1. Ændringerne af artiklerne i det følgende kapitel falder i tre hovedkategorier.

Substansændringer (anbefalinger fra Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance)

2. Der er i teksten indarbejdet en række forslag, som fulgte af drøftelserne i Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance og den efterfølgende plenardebat. Herunder nogle begrænsede ændringer af procedurerne vedrørende de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker [artikel III-68 (tidl. artikel 99)] og af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud [artikel III-73 (tidl. artikel 104)]. Der er også en ny artikel [artikel III-81] om euroens repræsentation udadtil. Formålet med at foretage disse ændringer er at imødekomme de specifikke anbefalinger, der blev fremsat af arbejdsgruppen, men samtidig sikre, at deres anvendelsesområde tager hensyn til de følsomme spørgsmål, der blev rejst såvel i arbejdsgruppen som under den efterfølgende plenardebat.

Procedureændringer (anbefalinger fra Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling)

3. Artiklerne tager også hensyn til forslagene fra Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling om at ændre procedurerne for en række retsgrundlag, der hører ind under ØMU-kapitlet (især dem, der i øjeblikket er omfattet af samarbejdsproceduren, som forsvinder). Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling anbefalede, at af de bestemmelser, der fortsat er omfattet af samarbejdsproceduren, bør artikel III-68, stk. 6 (tidl. artikel 99, stk. 5), og artikel III-75, stk. 2 (tidl. artikel 106, stk. 2), overgå til den fælles beslutningsprocedure (lovgivningsprocedure), og artikel III-71, stk. 2 (tidl. artikel 102, stk. 2), og artikel III-72, stk. 2 (tidl. artikel 103, stk. 2), bør overgå til den almindelige høringsprocedure. Gruppen anbefalede videre, at høringsproceduren i henhold til artikel III-74, stk. 6 (tidl. artikel 105, stk. 6) og artikel III-76, stk. 5 (tidl. artikel 107, stk. 5) også bør overgå til den fælles beslutningsprocedure (lovgivningsprocedure). Disse anbefalinger er fulgt i den foreslåede tekst, bortset fra artikel III-75, stk. 2 (harmonisering af de tekniske specifikationer for mønter), som pga. sin meget tekniske karakter anses for at passe bedre til høringsproceduren end til den lovgivningsmæssige procedure.

Tekniske ændringer

4. Substansændringerne er foretaget i en tekst, hvor gruppen af juridiske eksperter på præsidiets anmodning allerede havde foretaget en række tekniske ændringer. Disse vedrører primært indførelsen af et nyt endeligt retsgrundlag for den monetære politik (artikel III-80) og en omorganisering af afdelingen om overgangsordninger (4. afdeling).

Øvrige punkter

5. Det skal bemærkes, at der så godt som ingen ændringer er til artiklerne vedrørende Den Europæiske Centralbank, selv om det foreslås at indsætte nogle af de nuværende bestemmelser vedrørende ECB i afsnit IV (Institutionerne) i første del. Der er to grunde til dette: for det første var der i arbejdsgruppen bred enighed om ikke at ændre ECB's status eller funktioner. For det andet er ECB's rolle uløseligt knyttet til bestemmelserne om den monetære politik, og det vil derfor være vanskeligt at identificere de bestemmelser, der har en rent "institutionel" karakter. Det foreslås derfor at holde tredje dels detaljerede bestemmelser om ECB inden for ØMU-kapitlet frem for at udskille dem og flytte dem til kapitlet om institutionerne i tredje del.
6. Det anerkendes for første gang formelt i en protokol, der er knyttet som bilag til forfatningen, at der findes en Eurogruppe. Formelle afgørelser om økonomiske og finansielle spørgsmål vil fortsat blive truffet inden for Rådets rammer (normalt i Økofin-sammensætningen), herunder på de specifikt angivne områder i forfatningen, hvor de medlemsstater, der ikke er medlemmer af euroområdet, er udelukket fra at deltage i afstemninger. Teksten indeholder imidlertid et nyt stk. 3 i artikel [III-86 (tidl. artikel 122)], der giver medlemmerne af euroområdet mulighed for at vedtage foranstaltninger vedrørende retningslinjer for de økonomiske politikker, budgetdisciplin og multilateral overvågning, der er mere vidtgående end dem, der er fastsat andetsteds i dette kapitel, men som kun gælder for dem selv.

TEKSTUDKAST

1. AFDELING

DEN ØKONOMISKE POLITIK

Artikel III-66 (tidl. artikel 4)

1. Med de i artikel I-3 nævnte mål for øje skal medlemsstaternes og Unionens virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i forfatningen, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.
2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med forfatningens bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære en fælles valuta, euroen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.
3. Medlemsstaterne og Unionen skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.

Artikel III-67 (tidl. artikel 98)

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Unionens mål, som disse er fastlagt i artikel I-3, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i [artikel III-68, stk. 2]. Medlemsstaterne og Unionen handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i [artikel III-66].

Artikel III-68 (tidl. artikel 99)

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med [artikel III-67].
2. Rådet udarbejder på grundlag af en henstilling fra Kommissionen et udkast til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Det underretter Europa-Parlamentet herom.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Unionen samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige bestemmelser, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, **kan Kommissionen rette en advarsel til den pågældende medlemsstat. Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat. Rådet kan på forslag af Kommissionen beslutte at offentliggøre sine henstillinger.**

Inden for rammerne af dette stykke træffer Rådet afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats repræsentants stemmer i betragtning, og kvalificeret flertal defineres som et flertal af de andre medlemsstats stemmer, der repræsenterer mindst tre femtedele af disse stats befolkninger.

5. Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

6. De nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4, kan fastlægges ved europæisk lov eller europæisk rammelov.

Artikel III-69 (tidl. artikel 100)

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i forfatningen kan der ved en europæisk lov vedtaget af Rådet indføres foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af naturkatastrofer eller usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage en europæisk afgørelse, der på bestemte betingelser indrømmer den pågældende medlemsstat finansiell støtte fra Unionen. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet herom.

Artikel III-70 (tidl. artikel 101)

1. Det er Den Europæiske Centralbank og medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt "de nationale centralbanker", forbudt at give EU-institutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og Den Europæiske Centralbank som private kreditinstitutter.

Artikel III-71 (tidl. artikel 102)

1. Foranstaltninger og bestemmelser, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives EU-institutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage europæiske forordninger og europæiske afgørelser, der præciserer definitionerne for anvendelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel III-72 (tidl. artikel 103)

1. Unionen hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage europæiske forordninger eller europæiske afgørelser, der præciserer definitionerne med henblik på anvendelsen af de forbud, der er omhandlet i [artikel III-70] og i denne artikel. Rådet træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel III-73 (tidl. artikel 104)

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
2. Kommissionen overvåger udviklingen i medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld for at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:
 - a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre
 - i) denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien
 - ii) eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien
 - b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

3. Hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med begge eller et af disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat.

4. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til den pågældende medlemsstat.

6. Rådet fastslår **på forslag af Kommissionen** under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende medlemsstat måtte ønske at fremsætte, og efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Fastslås det, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, vedtager Rådet efter samme procedurer henstillinger, som det retter til den pågældende medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

Inden for rammerne af dette stykke træffer Rådet afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats repræsentants stemmer i betragtning, og kvalificeret flertal defineres som et flertal af de andre medlemsstaters stemmer, der repræsenterer mindst tre femtedele af disse staters befolkninger.

7. Rådet vedtager på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med kvalificeret flertal **de europæiske afgørelser og henstillinger, der er nævnt i stk. 8-11. Det træffer afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats repræsentants stemmer i betragtning, og kvalificeret flertal defineres som et flertal af de andre medlemsstats stemmer, der repræsenterer mindst tre femtedele af disse stats befolkninger.**

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet vedtage en europæisk afgørelse, der pålægger medlemsstaten inden for en bestemt frist at træffe bestemmelser til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne medlemsstats tilpasningsbestræbelser.

10. Så længe en medlemsstat ikke efterkommer en europæisk afgørelse, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at den pågældende medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer
- b) opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende medlemsstat op til fornyet overvejelse
- c) kræve, at den pågældende medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Unionen, indtil Rådet mener, at det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret
- d) pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de foranstaltninger, der er vedtaget.

11. Rådet ophæver nogle af eller alle sine foranstaltninger som omhandlet i stk. 6 og stk. 8-10 i det omfang, det mener, at det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende medlemsstat.

12. Den klageret, der er omhandlet i [artikel III-261 og III-262], kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-6 og stk. 8 og 9 i denne artikel.

13. Protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Der fastlægges passende foranstaltninger, som erstatter ovennævnte protokol ved europæisk lov vedtaget af Rådet. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke vedtager Rådet på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller europæiske afgørelser, hvorved de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af ovennævnte protokol fastlægges. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

2. AFDELING

DEN MONETÆRE POLITIK

Artikel III-74 (tidl. artikel 105)

1. Hovedmålet for Det Europæiske System af Centralbanker er at fastholde prisstabilitet. Uden at denne målsætning om prisstabilitet derved berøres, støtter Det Europæiske System af Centralbanker de generelle økonomiske politikker i Unionen med henblik på at bidrage til gennemførelsen af dens mål som fastsat i artikel I-3. Det Europæiske System af Centralbanker handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i [artikel III-66].
2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af Det Europæiske System af Centralbanker, er:
 - a) at formulere og gennemføre Unionens monetære politik
 - b) at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i [artikel III-223]
 - c) at besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutaeserver
 - d) at fremme betalingssystemernes smidige funktion.
3. Stk. 2, litra c), berører ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.
4. Den Europæiske Centralbank skal høres
 - a) om ethvert forslag til EU-retsakt inden for dens kompetenceområder
 - b) af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i [artikel III-76, stk. 6].

Den Europæiske Centralbank kan forelægge udtalelser for EU-institutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. Det Europæiske System af Centralbanker bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Ved europæisk lov eller europæisk rammelov kan Den Europæiske Centralbank overdrages specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsselskaber. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Den Europæiske Centralbank.

Artikel III-75 (tidl. artikel 106)

1. Den Europæiske Centralbank har eneret til at bemyndige udstedelse af **euro, der er Unionens valuta.** ~~pengesedler i Unionen. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan udstede penge eurosedler. De pengesedler, der udstedes af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker, der er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Unionen.~~

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af Den Europæiske Centralbanks godkendelse af omfanget heraf. **Ved europæisk lov eller europæisk rammelov vedtaget af Rådet kan der indføres foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Unionen. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank.**

Artikel III-76 (tidl. artikel 107)

1. Det Europæiske System af Centralbanker består af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker.

2. Den Europæiske Centralbank har status som juridisk person.

3. Det Europæiske System af Centralbanker styres af Den Europæiske Centralbanks besluttende organer, som er Styrelsesrådet og direktionen.

4. Statutten for Det Europæiske System af Centralbanker er nedfældet i protokollen om statutterne for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker kan ændres

a) enten ved europæisk lov vedtaget efter høring af Den Europæiske Centralbank

b) eller ved lov vedtaget af Rådet på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank efter godkendelse fra Europa-Parlamentet og høring af Kommissionen.

6. Rådet vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet:

- a) enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank
- b) eller efter henstilling fra Den Europæiske Centralbank og efter høring af Kommissionen.

Artikel III-77 (tidl. artikel 108)

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved forfatningen og statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker, må hverken Den Europæiske Centralbank, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Unionens institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel III-78 (tidl. artikel 109)

Hver medlemsstat sørger for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med forfatningen og statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker.

Artikel III-79 (tidl. artikel 110)

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt Det Europæiske System af Centralbanker, skal Den Europæiske Centralbank i overensstemmelse med forfatningen og på de betingelser, der er fastsat i statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker, vedtage:

- a) europæiske forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i [artikel III-76, stk. 6]
- b) de europæiske afgørelser, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt Det Europæiske System af Centralbanker efter forfatningen og statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker
- c) henstillinger og udtalelser.

2. Den Europæiske Centralbank kan beslutte at offentliggøre sine europæiske afgørelser, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i [artikel III-76, stk. 6,] skal Den Europæiske Centralbank være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens europæiske forordninger og afgørelser.

Artikel III-80 (tidl. artikel 23, stk. 4)

Med forbehold af Den Europæiske Centralbanks beføjelser indføres ved europæisk lov eller europæisk rammelov de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som medlemsstaternes fælles valuta. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Den Europæiske Centralbank.

Artikel 16 (tidl. artikel 111)

1. — Uanset artikel 300 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, og efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for euroen over for ikke-fællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for euroen inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for euroen.

2. — Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke Det Europæiske System af Centralbankers hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. — Såfremt Unionen skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, uanset artikel 300 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Unionen udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Unionens institutioner, Den Europæiske Centralbank og medlemsstaterne.

~~4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, fastlægge Unionens holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 99 og 105.~~

~~5. Med forbehold af Unionens kompetence og Unionens aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union kan medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.~~

Artikel III-81 (ny)

1. For at sikre euroens plads i det internationale valutasystem samordner de medlemsstater, der har indført euroen som valuta, deres optræden indbyrdes og med Kommissionen med henblik på at fastlægge fælles holdninger vedrørende valutaspørgsmål i institutionerne og på kompetente internationale finansielle konferencer. De forsvarer og fremmer disse fælles holdninger.

Med hensyn til den monetære politik eller de spørgsmål, der direkte vedrører den, er Den Europæiske Centralbank fuldt ud tilknyttet denne samordning, uden at det anfægter dens uafhængighed.

2. På grundlag af denne samordning kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage passende foranstaltninger for at sikre en samlet repræsentation i institutionerne og på internationale finansielle konferencer.

3. AFDELING

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

Artikel III-82 (tidl. artikel 112)

1. Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd består af medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks direktion og cheferne for de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden dispensation.

2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af direktionen udnævnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en henstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af direktionen.

Artikel III-83 (tidl. artikel 113)

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd.

2. Formanden for Den Europæiske Centralbank opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende mål og opgaver for Det Europæiske System af Centralbanker.

3. Den Europæiske Centralbank fremsender en årsberetning om Det Europæiske System af Centralbankers aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for Den Europæiske Centralbank forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for Den Europæiske Centralbank og de øvrige medlemmer af direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Artikel III-84 (tidl. artikel 114)

1. Med henblik på at fremme en samordning af medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et økonomisk og finansielt udvalg.

2. Udvalget har til opgave:

- a) at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner
- b) at følge medlemsstaternes og Unionens økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner
- c) med forbehold af [artikel III-242] at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i [artikel III-45 og III-219, artikel III-68, stk. 2, 3, 4 og 6, artikel III-69, III-71, III-72 og III-73, artikel III-74, stk. 6, artikel III-75, stk. 2, artikel III-76, stk. 5 og 6, artikel III-223 og III-90, artikel III-91, stk. 2 og 3, artikel III-86, stk. 2, og artikel III-87, stk. 2 og 3] og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det

- d) mindst én gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af forfatningen og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank udnævner hver højst to medlemmer af udvalget.

3. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen en europæisk afgørelse, der fastlægger de nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Det træffer afgørelse efter høring af Den Europæiske Centralbank og dette udvalg. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger udvalget, såfremt og så længe der findes medlemsstater med en dispensation som nævnt i [artikel III-86, III-87 og III-88], disse medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

Artikel III-85 (tidl. artikel 115)

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for [artikel III-68, stk. 4, artikel III-73, bortset fra stk. 13, artikel III-223, III-87, III-86 og artikel III-87, stk. 3], kan Rådet eller en medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

4. AFDELING

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel III-86 (tidl. artikel 122)

1. Medlemsstater, med hensyn til hvilke Rådet ikke har truffet afgørelse om, at de opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 2 i nærværende artikel. Sådanne medlemsstater benævnes i det følgende: "medlemsstater med dispensation".

2. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende bestemmelser ikke gælder for den pågældende medlemsstat:

- a) vedtagelse af de dele af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, der vedrører euroområdet generelt (artikel III-68, stk. 2)
- b) bindende midler til at afhjælpe uforholdsmæssigt store underskud (artikel III-73, stk. 9 og 11)

- c) mål og opgaver for Det Europæiske System af Centralbanker (artikel III-74, stk. 1, 2, 3 og 5)
- d) udstedelse af euro (artikel III-75)
- e) retsakter vedtaget af Den Europæiske Centralbank (Artikel III-79)
- f) foranstaltninger vedrørende anvendelsen af euroen (artikel III-80)
- g) valutaaftaler (artikel III-223)
- h) euroens repræsentation udadtil (artikel III-81)
- i) udnævnelse af medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks direktion (artikel III-82, stk. 2, litra b).

Udelukkelsen af den pågældende medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for Det Europæiske System af Centralbanker er præciseret i kapitel IX i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker.

3. For at bidrage til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde kan der i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forfatningen vedtages supplerende foranstaltninger vedrørende de medlemsstater, der har indført euroen, navnlig med henblik på at styrke koordineringen af deres økonomiske politikker og budgetdisciplinen. Sådanne foranstaltninger kan vedrøre retningslinjerne for de økonomiske politikker og overvågningen heraf [artikel III-68, stk. 2 og 3] samt uforholdsmæssigt store underskud (artikel III-3, stk. 6, 8 og 11). Stk. 5 finder anvendelse herpå.

4. I de artikler, der er nævnt i stk. 2, forstås ved medlemsstater "medlemsstater uden dispensation".

5. Stemmerettighederne for medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsforanstaltninger, der er opregnet i stk. 2. **Kvalificeret flertal defineres som et flertal af stemmer afgivet af repræsentanterne for medlemsstater uden dispensation, der repræsenterer mindst tre femtedele af disse staters befolkninger.** Der kræves enstemmighed blandt de pågældende medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

Artikel III-87 (tidl. artikel 121, 122, stk. 2, og artikel 123, stk. 5)

1. Mindst en gang hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation aflægger Kommissionen og Den Europæiske Centralbank beretning til Rådet om de fremskridt, der gøres af medlemsstater med dispensation for så vidt angår opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver af de pågældende medlemsstaters nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med [artikel III-77 og III-78] i forfatningen, samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver af de pågældende medlemsstater har opfyldt følgende kriterier:

- a) en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet

- b) holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til [artikel III-73, stk. 6]
- c) overholdelse af de normale udsvingsmargener i valutakursmekanismen i mindst to år uden devaluering over for euroen
- d) den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten med dispensation har opnået, samt af dens deltagelse i valutakursmekanismen som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i protokollen om konvergenskriterierne. Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks beretninger skal også omhandle resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønomkostningerne og andre prisindeks.

2. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne træffer Rådet på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke medlemsstater med dispensation, der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i [stk. 1], og ophæver de pågældende medlemsstaters dispensation.

3. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i stk. 2 besluttet at ophæve en dispensation, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed blandt de medlemmer af Rådet, der repræsenterer medlemsstaterne uden dispensation, og den berørte medlemsstat, uigenkaldeligt den kurs, til hvilken euroen træder i stedet for denne berørte medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af euroen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat. Rådet træffer afgørelse efter høring af Den Europæiske Centralbank.

Artikel III-88 (tidl. artikel 123, stk. 3, og artikel 117, stk. 2)

1. Hvis og så længe der er medlemsstater med dispensation, og med forbehold af [artikel III-76, stk. 3,] i forfatningen, nedsættes Den Europæiske Centralbanks Generelle Råd, jf. artikel 45 i statuttet for Det Europæiske System af Centralbanker, som Den Europæiske Centralbanks tredje besluttende organ.

2. Hvis og så længe der er medlemsstater med dispensation, har Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de pågældende medlemsstater til opgave at

- a) styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes centralbanker
- b) styrke samordningen af medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet
- c) overvåge valutakursmekanismens funktion

- d) afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet
- e) udøve de opgaver, der tidligere blev udført af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, og som Det Europæiske Monetære Institut havde overtaget.

Artikel III-89 (tidl. artikel 124, stk. 1)

Hver medlemsstat med dispensation behandler sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaten tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammerne af valutakursmekanismen.

Artikel III-90 (tidl. artikel 119)

1. I tilfælde af, at en medlemsstat med dispensation har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det indre markedes funktion eller virkeliggørelsen af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til forfatningen under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende medlemsstat at træffe.

Såfremt de af en medlemsstat med dispensation trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg rette henstilling til Rådet om ydelse af gensidig bistand og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det vedtager europæiske rammelove eller europæiske afgørelser, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke medlemsstaterne med dispensation kan henvende sig
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den medlemsstat med dispensation, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de truffe foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den medlemsstat med dispensation, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan på eget initiativ tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

Artikel III-91 (tidl. artikel 120)

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til [artikel III-90, stk. 2,] kan en medlemsstat med dispensation i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det indre markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til [artikel III-90].

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg kan Rådet beslutte, at den pågældende medlemsstat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

Protokol om Eurogruppen

De Høje Kontraherende Parter,

der ønsker at forbedre vilkårene for en kraftigere økonomisk vækst i Europa og med det formål at udvikle en stadig tættere samordning af de økonomiske politikker i euroområdet, og

der er sig bevidst, at det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser for at opnå en styrket dialog mellem euroområdets stater i afventning af alle EU-medlemsstaternes deltagelse i euroområdet,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til forfatningen:

Artikel 1

Ministrene fra euroområdets stater mødes uformelt. Disse møder afholdes efter behov med det formål at drøfte spørgsmål vedrørende det specifikke ansvar, de deler i forbindelse med den fælles valuta. Kommissionen og Den Europæiske Centralbank indbydes til at deltage i disse møder, der forberedes af repræsentanterne for finansministre fra euroområdets stater.

Artikel 2

Ministrene fra euroområdets stater vælger med flertal blandt euroområdets medlemsstater en formand for to år.

AFSNIT III

POLITIKKER OG FORANSTALTNINGER INDADTIL

KAPITEL IV

OMRÅDET MED FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED

FORKLARENDE NOTE

Almindelige bestemmelser

De første otte artikler indeholder horisontale bestemmelser vedrørende de vigtigste karakteristika ved området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og de særlige procedurer eller undtagelsesprocedurerne i forhold til de fælles regler.

Artikel [III-153] afspejler indholdet af de øvrige artikler og fastsætter det generelle anvendelsesområde for EU-foranstaltninger. Den er generelt blevet positivt modtaget, og de indgivne ændringsforslag er mest af redaktionel art. En række konventsmedlemmer har foreslået tilføjelse af "forebyggende foranstaltninger mod racisme og fremmedhad" (Duhamel + 10, Voggenghuber, Michel + 5, Dybkjær, De Rossa, Carey og Gabaglio). Dette forslag er blevet accepteret. Det er ligeledes fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at nævne, at disse bestemmelser også gælder for statsløse. I det følgende omfatter "tredjelandssstatsborgere" derfor også statsløse, uden at det nødvendigvis er udtrykkeligt nævnt.

Artikel [III-154] og [III-155] er praktisk talt ikke blevet ændret. Nogle har udtrykt ønske om at lade dem udgå, men de fleste går ind for at bevare dem i overensstemmelse med konklusionerne fra Arbejdsgruppe X. Det foreslås, at indholdet af artikel [III-154] står i dette kapitel og ikke i forfatningens artikel [I-20], der vedrører Det Europæisk Råd. Med hensyn til artikel [III-155] om de nationale parlamenters rolle er det eneste ændringsforslag, der har været, et forslag om at flytte den bestemmelse, der oprindeligt var placeret i stk. 2, til protokollen vedrørende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Artikel [III-156] foreslås bevaret, selv om nogle konventsmedlemmer har anmodet om, at den udgår (Duff + 20, Fischer, Kaufmann, Kohout, Michel + 5, Teufel, Tiilikainen + 5). Traktatfæstelsen af metoden med gensidig evaluering indgår nemlig i det politiske kompromis, der blev opnået i Arbejdsgruppe X, og blev positivt modtaget af flere andre konventsmedlemmer. De ændringsforslag, der tog sigte på en styrkelse af Europa-Parlamentets rolle (Costa +1, Duhamel + 8), er ikke blevet accepteret, eftersom det i dette tilfælde ikke drejer sig om en lovgivningsaktivitet, men snarere om administrative bestemmelser for en evaluering foretaget af medlemsstaterne. Det er ligeledes fundet hensigtsmæssigt at nævne, at et af målene med den gensidige evaluering er at fremme gensidig anerkendelse, hvilket imødekommer nogle konventsmedlemmers ønsker (de Villepin, Lequiller).

Med hensyn til **artikel [III-157]** om det operationelle samarbejde foreslås det, at der nedsættes et udvalg, og at der altså ikke blot er tale om en mulighed for Rådet. Det svarer til en række ændringsforslag og er på linje med de øvrige artikler i forfatningen, der omtaler udvalg inden for Rådet. Teksten er blevet ændret, således at den ikke udtrykkeligt angiver, hvilke kompetente myndigheder der skal være omfattet af den påtænkte koordinering, men overlader delegationerne inden for Rådet en bred skønsmargin for at tage hensyn til deres administrative strukturers særlige karakteristika. Det foreslås endvidere at tilføje, at de nationale parlamenter orienteres på samme måde som Europa-Parlamentet om udvalgets arbejde, eftersom de operationelle midler i dag henhører under medlemsstaterne.

For så vidt angår **artikel [III-160]** vedrørende medlemsstaternes initiativret er der nogle konventsmedlemmer, der har sat spørgsmålstegn ved denne bestemmelse, navnlig fordi de mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen også på dette område får initiativmonopol (Michel + 5 konventsmedlemmer, Voggenhuber + 2, Wittbrodt, Costa). Det er dog klart fremgået af plenardebatten, at andre konventsmedlemmer insisterer på initiativret for medlemsstaterne som modvægt til de øvrige aspekter, hvor det er accepteret at gå over til lovgivningsproceduren. Med hensyn til den krævede tærskel har nogle foreslået et minimum på tre stater (Fischer og de Vries), mens andre foreslår en tredjedel af medlemsstaterne (van Dijk + 1 konventsmedlem, Santer + 3 konventsmedlemmer); atter andre foreslår en femtedel (Figel + 3 konventsmedlemmer). Plenardebatten støttede præsidiets første forslag (en fjerdedel af medlemsstaterne), der forekommer at være et kompromis, som der kan opnås konsensus om.

Med hensyn til den **tidligere artikel 9 (nu artikel III-279)** om domstolskontrol har præsidiets konstateret, at mange konventsmedlemmer er imod denne bestemmelse, idet de påpeger, at de retsakter, der vedtages inden for rammerne af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i betragtning af følgerne for den enkeltes rettigheder (o.a.: mangelfuld orig.) (Farnleitner, Fischer, Brok + 32, Duhamel + 9, Wittbrodt + 1, Duff, Voggenhuber + 2, Michel + 5, Borrell + 1, Tiilikainen + 5). Men andre konventsmedlemmer har insisteret på, at det er nødvendigt at beholde denne bestemmelse. Nogle ønsker endda at vende tilbage til den nøjagtige ordlyd af artikel [35], stk. 5, i TEU, dvs. uden ordene "når disse handlinger henhører under national ret" (Hain, de Villepin, Teufel, Fini, Hjelm-Wallén og Lekberg, Lopes og Lobo Antunes, Queiró, Schlüter, Tiilikainen + 4). Under disse omstændigheder har præsidiets ment, at den foreslåede artikeltekst udgør et godt og velafbalanceret kompromis. I betragtning af at denne artikel vedrører Domstolens beføjelser, indsættes den i kapitlet i forfatningens tredje del vedrørende Domstolen (der optræder den som artikel [III-279]).

1. Afdeling: Politikker vedrørende grænsekontrol, asyl og indvandring

Affattelsen af **artikel [III-161]** om grænsekontrol af personer er blot blevet forbedret. I stk. 2, litra a), foreslås bare en kortere og enklere formulering, der dækker alle aspekter af visumpolitikken og andre tilladelser til kortere ophold, der var udtrykkeligt nævnt i den foregående formulering.

Med hensyn til dette stykkes litra d) har der været ændringsforslag og indlæg med henblik på eventuelt med tiden at oprette en fælles struktur eller en fælles grænsevagt, der fremmer koordinationen af den nationale grænsebevogtning og støtter den (Fischer, Kuneva, Vastagh, men jf. også de ændringsforslag, der går i modsat retning, fra Lennmarker, + Kvist, Tiilikainen + 5). Præsidiets har foretrukket at holde sig til den nuværende formulering, der lader til at kunne accepteres af alle konventsmedlemmerne.

Med hensyn til litra e) har præsidiets i øvrigt ikke fundet det nødvendigt at acceptere visse ændringsforslag om udtrykkeligt at nævne en medlemsstats mulighed for midlertidigt at genindføre kontrol ved de indre grænser, som det er tilladt i henhold til artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen. Eftersom Schengen-konventionen nu har retlig status som afledt EU-ret, vil denne regel under alle omstændigheder forblive i kraft efter forfatningens ikrafttræden. Artikel 2, stk. 2, i Schengen-konventionen bliver således en "lov" i henhold til nuværende artikel [III-161], stk. 2, og fuldt forenelig med denne.

Endelig er der blevet tilføjet et stykke, hvori det præciseres, at denne bestemmelse ikke berører medlemsstaternes kompetence med hensyn til den geografiske fastlæggelse af deres grænser.

Med hensyn til **artikel [III-162]**, der vedrører asylområdet, har præsidiets konstatere bred enighed på plenarmødet om indholdet af stk. 2. Derfor har det besluttet kun at acceptere én substansændring, nemlig at tilføje et litra g), hvori det i forlængelse af hr. Hains ændring understreges, hvor vigtig asylpolitikens eksterne del er, og navnlig at indføre begrebet partnerskab og samarbejde med tredjelande med henblik på en bedre forvaltning af strømmene af asylansøgere.

Det foreslås i øvrigt at ændre affattelsen af litra c) ganske let for at gøre det klart, at den fælles procedure ikke nødvendigvis skal være den samme for tildeling af asylstatus på den ene side og for subsidiær beskyttelse på den anden side (ændr. Brok + 33, Duff + 20). En let ændret formulering er valgt vedrørende midlertidig beskyttelse, eftersom Unionens indsats på dette område især sigter mod et fælles system, der gør det muligt for Unionen at håndtere massive tilstrømninger, men ikke nødvendigvis foreskriver en ensartet status for de pågældende personer eller en ensartet procedure i individuelle tilfælde.

Med hensyn til **artikel [III-163]** vedrørende indvandring har præsidiets accepteret de ændringer, der sigter mod at udelade litraet vedrørende bekæmpelse af menneskehandel (Farnleitner, Fischer, Hain + Tomlinson, Hjelm-Wallén). Dette aspekt af Unionens indsats er for det første omfattet i kraft af medtagelse af menneskehandel på listen over strafbare handlinger i artikel [17] for så vidt angår anvendelse af strafferetlige instrumenter til bekæmpelse af menneskehandel. For det andet forekommer litra c) ("illegal indvandring og ulovligt ophold") at dække en stor del af bekæmpelsen af menneskehandelen ved anvendelse af ikke-strafferetlige instrumenter (dvs. alle former for lettelse af indrejse og ulovligt ophold i Unionen). I stk. 4 er udelukkelse af enhver form for harmonisering blevet tilføjet, idet man har fulgt den bestemmelse, der findes i artikel [18] (kriminalitetsforebyggelse), der på samme måde kun tager sigte på tilskyndelses- og støtteforanstaltninger.

Med hensyn til **artikel [III-164]** (solidaritetsprincippet) foreslås det at bevare denne artikel uændret, for den kun er blevet ændret ganske få gange og i modstridende retninger, idet nogle ønsker at udelade artiklen (Fischer, Heathcoat-Amory, Kirkhope), mens andre ønsker snart at udelade ordene "herunder for så vidt angår de økonomiske aspekter" (de Vries, Hjelm-Wallén + 4), snart helt modsat at begrænse artiklen til ren økonomisk solidaritet (de Villepin). Præsidiets mener, at den nuværende formulering er resultatet af et kompromis, der er blevet indgående drøftet i arbejdsgruppen og vel modtaget af et stort flertal af konventsmedlemmerne, navnlig dem fra de nye medlemsstater, på plenarmødet.

Kapitel 2: Samarbejde om civilretlige spørgsmål

Med hensyn til **artikel [III-165]** (samarbejde om civilretlige spørgsmål) er det fundet hensigtsmæssigt i stk. 1 at tilføje "med grænseoverskridende virkninger" (de Vries + 1, Teufel, Roche, Hjelm-Wallén + 4, Haenel og Hübner). Dette princip bør naturligvis finde anvendelse på de foranstaltninger, der er omfattet af stk. 2 og 3 i denne bestemmelse.

For så vidt angår stk. 3 understregede nogle konventsmedlemmer, at Unionen kun bør lovgive inden for familieretten i forbindelse med grænseoverskridende aspekter (Voggenhuber + 2, Duhamel + 10, Borrell + 2). Dette forslag er blevet fulgt for at undgå enhver form for misforståelse, selv om det allerede fremgår af stk. 1, at Unionen kun lovgiver på dette område, hvis der er grænseoverskridende virkninger.

Præsidiets har fastslået, at konventet var delt i spørgsmålet om, hvorvidt Rådet i forbindelse med familieretten bør træffe afgørelse med enstemmighed eller efter den almindelige lovgivningsprocedure. Mange konventsmedlemmer gav udtryk for, at Rådet på dette område bør træffe afgørelse med enstemmighed (Teufel, de Vries og De Bruijn, Roche, Hjelm-Wallén, Hain, Fini, Lopes, Queiró og Schlüter). Andre finder, at den almindelige lovgivningsprocedure bør finde anvendelse (Duff + 19, Farnleitner, Santer + 3, Voggenhuber + 2), og nogle går så vidt som til at mene, at familieretten ikke bør behandles særskilt, og de foreslår derfor at lade stk. 3 udgå (Michel + 5, Haenel + 1, Fischer og Meyer). Præsidiets har under disse omstændigheder besluttet at bevare enstemmighed som fastsat i Nice-traktaten.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der kan fastsættes en undtagelse for så vidt angår forældreansvar, og hvorvidt man kan anvende lovgivningsproceduren, gik en række konventsmedlemmer imod dette, og andre gav udtryk for, at det vil være vanskeligt at foretage denne skelnen i praksis (Teufel, de Vries og De Bruijn, Roche, Hjelm-Wallén, Hain, Lopes, Queiró, Wuermeling, Schlüter). I lyset af disse bemærkninger har præsidiets foretrukket at lade omtalen af "forældreansvar" udgå. Præsidiets har imidlertid fundet det nødvendigt at tilføje et sidste stykke, der åbner mulighed for, at Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, kan lade lovgivningsproceduren finde anvendelse på de aspekter af familieretten, der er omfattet af denne artikel. Med denne bestemmelse vil det kunne undgås at foretage forfatningsændringer efter den tunge revisionsprocedure.

3. afdeling: Retligt samarbejde i kriminalsager

Præsidiets har med hensyn til **tidligere artikel 15 og 16** (retligt samarbejde i kriminalsager) fundet det hensigtsmæssigt at fremlægge og slå dem sammen i den ny artikel [III-166], idet den indbyrdes tilnærmelse af strafferetsplejen kan vise sig at være nødvendig for at lette fuld gensidig anerkendelse af afgørelser.

Præsidiets har gennemgået de ændringsforslag, der er fremsat af visse konventsmedlemmer, hvori der insisteres på, at reglen om enstemmighed opretholdes for alle retsakter, der vedtages på grundlag af artikel [III-166–III-172] (Farnleitner, Lopes, Roche, Schlüter, de Vries, Santer kun med hensyn til artikel [III-171] og [III-172], Hain kun med hensyn til artikel [III-166, stk. 2]). Præsidiets har ikke fulgt disse ændringsforslag, men har taget hensyn til anbefalingerne fra arbejdsgruppen (som også lagde op til enstemmighed i en række særligt følsomme tilfælde og anbefalede at begrænse Unionens kompetencer i forhold til den nuværende traktat), til et stort flertal blandt konventsmedlemmerne, som under plenarmødet den 3. april gik ind for disse bestemmelser, samt til en række ændringsforslag, der går i retning af at fjerne enstemmighed, selv i de tilfælde, hvor det er fastsat i præsidiets forslag (med hensyn til artikel [III-166, stk. 2, III-167, III-170, III-171], eller nogle af disse: Duff + en række konventsmedlemmer, de Villepin, Michel + 5, Berger + Einem, Van Lancker, Duhamel + en række konventsmedlemmer, Voggenhuber + 2, van der Linden + Timmermans, Brok + 32 (med hensyn til artikel [III-170])).

Med hensyn til tidligere artikel 16 (nu artikel [III-166, stk. 2]), har adskillige konventsmedlemmer insisteret på, at Union kun fastlægger minimumsregler, når en grænseoverskridende dimension gør dette berettiget. (Heathcoat-Amory, Schlüter, Teufel, Fischer, Wuermeling, Queiró, Haenel og Tiilikainen). Bestemmelsen i stk. 1 er følgelig blevet revideret, og udtrykket "i kriminalsager med en grænseoverskridende virkninger" er blevet tilføjet.

Det bør ligeledes understreges, at denne bestemmelse, selv om den tager sigte på at fastlægge minimumsregler for så vidt angår anerkendelse af bevismidler, på ingen måde har til formål at harmonisere anerkendelsen eller selve vurderingen af disse bevismidler, der helt og aldeles henhører under de nationale domstoles kompetence. Det drejer sig udelukkende om at fastlægge minimumsregler, der sikrer, at bevismateriale, der er fremskaffet i overensstemmelse med disse regler, efterfølgende vil kunne anvendes i retssager i andre medlemsstater, men uden at dette berører dommernes frihed til at foretage en vurdering af andet bevismateriale i overensstemmelse med national ret (jf. navnlig forslagene til ændringer fra Svensson og Hjelm-Wallén). For at undgå enhver misforståelse foreslås det at anvende udtrykket "gensidig anerkendelse af bevismidler mellem medlemsstaterne" i stk. 2, litra a).

En række konventsmedlemmer har ønsket, at Unionen kun lovgiver i form af rammelove (Schlüter, Farnleitner, Teufel, de Vries, de Villepin, Fischer, Queiró). Nogle har fremhævet nødvendigheden af at inddrage de nationale parlamenter, og at en gennemførelse af EU-retten i national ret er berettiget på dette område. Præsidiet har efterkommet dette ønske og har ladet udtrykket "love" udgå af denne artikel.

Præsidiet har desuden tilføjet et punktum i slutningen, foreslået af Roche, der skal understrege, at medlemsstaterne har mulighed for at indføre højere beskyttelsesnormer.

For så vidt angår **artikel [III-167]** (materiel strafferet), foreslås det at bibeholde første led i denne artikel (der nu af rent tekniske grunde er blevet til stk. 1) i den nuværende affattelse, i betragtning af den store tilslutning hertil. Blandt anmodningerne om at tilføje andre kriminalitetsområder til listen i første led, er den eneste, der bør nævnes, en anmodning vedrørende racisme og fremmedhad, som er tilføjet i artikel [III-153].

Med hensyn til andet stykke er dette blevet ændret for navnlig at tage hensyn til visse forslag til ændringer (Hjelm-Wallén, Fini, Teufel, Roche, Schlüter, Hain, Tiilikainen). Den nye affattelse indebærer således flere begrænsninger af rækkevidden af stk. 2, nemlig:

- at de pågældende strafbare handlinger skal stå i forbindelse med harmoniserings-foranstaltninger på EU-plan. Herved udelukkes bl.a. forbindelse med EU-politikker, hvor en harmonisering er udelukket (områder med understøttende tiltag, som f.eks. kulturområdet), da det ikke ville være logisk at tillade en indbyrdes tilnærmelse af strafferetten på områder, hvor en harmonisering af ikke-strafferetlige sanktioner ikke er mulig;
- at der bør være en forbindelse med harmoniseringsforanstaltninger, der allerede er vedtaget af Unionen. For at anvende dette retsgrundlag er det således ikke tilstrækkeligt, at Unionen har teoretisk mulighed for at gennemføre en politik, hvis den endnu ikke har udøvet sine beføjelser. En indbyrdes tilnærmelse af strafferetten vil således kun kunne finde sted som en følge af harmoniseringsforanstaltninger, der allerede er truffet som led i en af Unionens politikker. Selv om denne regel ganske vist indskrænker rækkevidden af det nuværende stykke i betydelig grad, imødekommer den et ønske fra flere konventsmedlemmer om, at artikel [III-167] ikke medfører, at der gøres overdreven og forhastet brug af strafferetlige sanktioner. Lovgiveren bør således vurdere, om en indbyrdes tilnærmelse af strafferetten viser sig absolut nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af den pågældende politik;

- at når de harmoniseringsforanstaltninger, som dette stykke er knyttet til, er underlagt reglen om enstemmighed i Rådet, vil denne procedure ligeledes finde anvendelse i forbindelse med denne artikel. Det er ganske logisk at fastsætte en bestemmelse om denne indbyrdes sammenhæng, der f.eks. vil finde anvendelse på den indbyrdes tilnærmelse for så vidt angår strafbare handlinger som racisme og fremmedhad (knyttet til den tidligere artikel 13 i TEF) samt svig og skatteunddragelse (knyttet til artikel [III-59]).

Artikel [III-168] (kriminalitetsforebyggelse) er forblevet uændret, da der er konsensus herom.

Artikel [III-169] (Eurojust) er blevet godt modtaget af konventsmedlemmerne. Ganske vist har nogle foreslået, at loven om fastlæggelse af Eurojusts opgaver vedtages af Rådet med enstemmighed og ikke med kvalificeret flertal (Kvist, Roche, Lopes, Queiró, Schlüter, de Vries, Tajani og Farnleitner). Men som helhed er lovgivningsproceduren blevet accepteret af det store flertal. Udtrykket "støtte og styrke" koordineringen er blevet foreslået (Schlüter, Teufel) og synes at være mere passende til at beskrive Eurojusts opgaver.

Med hensyn til stk. 2, litra a), har nogle konventsmedlemmer taget forbehold med hensyn til, at Eurojust får mulighed for at indlede retsforfølgning (Roche, Queiró, de Vries, Hain, Fini, Teufel, Hjelm-Wallén, Muscardini), men generelt synes tanken herom at være accepteret, forudsat at det angives, at retsforfølgningen foretages af de kompetente nationale myndigheder. Det drejer sig i fremtiden om at styrke Eurojusts beføjelser på dette punkt; Eurojust kan allerede i dag anmode de nationale myndigheder om at indlede retsforfølgning vedrørende konkrete forhold. Disse kan dog beslutte ikke at efterkomme anmodningen (jf. artikel 8 i Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust, EFT L 61 af 6.3.2002, s. 1). Med affattelsen af denne artikel vil de kunne forpligtes hertil, hvis der i loven fastsættes en bestemmelse herom. I samme litra har præsidiet ønsket at understrege betydningen af, at der indledes retsforfølgning med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser - et område, hvor det er vigtigt at gøre Unionens indsats mere effektiv.

Med hensyn til det "passende tilsyn med Europol" (tidligere tredje led) har en række konventsmedlemmer været imod at medtage denne opgave i artiklen (Roche, Queiró, Schlüter, Tajani, Hain, Farnleitner, Teufel, Hjelm-Wallén). Nogle har gjort gældende, at det ikke klart fremgik, hvori dette "tilsyn" bestod. Det bør for det første tydeliggøres, at der teoretisk er mulighed for at føre to former for tilsyn med Europol's aktiviteter (ganske som det er muligt for så vidt angår politiets handlinger i medlemsstaterne): et forudgående tilsyn eller et efterfølgende tilsyn. Formålet med den foreslåede bestemmelse har under alle omstændigheder været at indføre et forudgående tilsyn med Europolis operationelle aktiviteter, for at undgå, at dette organ vil kunne handle og komme til at berøre individuelle rettigheder, uden at der føres tilsyn med disse aktiviteter. Denne bestemmelse bør på dette punkt læses i sammenhæng med artikel [III-172], stk. 3, vedrørende Europol. Sidstnævnte bestemmelse foreskriver således, at "alle Europolis operative aktioner skal foretages i samarbejde og i forståelse med myndighederne i den eller de medlemsstater, hvis område er berørt". Det følger heraf, at et forudgående tilsyn allerede er påkrævet, inden Europol iværksætter en operationel aktivitet på en medlemsstats område. På denne baggrund forekommer det ikke at være absolut nødvendigt herudover at kræve, at Eurojust fører tilsyn, selv om en sådan funktion kunne være hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor der er tale om aktioner, som gennemføres af fælles efterforskningshold, der opererer i flere medlemsstater. Præsidiet har derfor accepteret de forslag til ændringer, der er blevet fremsat af de nævnte konventsmedlemmer, og har ladet dette led udgå. Samtidigt hermed har det besluttet at indsætte udtrykket "eventuelt i samarbejde med Eurojust" i artikel [III-172], stk. 2, litra b), vedrørende Europolis opgaver (jf. denne artikel).

Artikel [III-170] (en europæisk anklagemyndighed) har givet anledning til en heftig debat, som først fandt sted i arbejdsgruppen (der i forbindelse med dette punkt - som det eneste blandt spørgsmålene i gruppens mandat - ikke har formuleret en anbefaling med konsensus) og derefter på konventets plenarmøde den 6. december 2002. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der indføres et retsgrundlag, som vil give Rådet mulighed for med enstemmighed og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet at træffe afgørelse om at oprette en europæisk anklagemyndighed, hvis det finder det hensigtsmæssigt, uden dog at være forpligtet til at gøre det. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 vil således kun finde anvendelse i tilfælde af, at Rådet måtte træffe en sådan afgørelse. Det er endvidere hensigten, at disse bestemmelser skal give lovgiveren et betydelig råderum for, hvordan de nærmere vilkår for oprettelsen af anklagemyndigheden i givet fald konkret skulle fastlægges (nemlig dens struktur, dens funktionsmåde, dens opgaver og dens beføjelser), idet de udelukkende medtager de helt centrale elementer i forbindelse med disse nærmere vilkår i forfatningen.

En lang række konventsmedlemmer har tilkendegivet, at de er imod tanken om at oprette en europæisk anklagemyndighed (Hain, de Vries, Roche, Schlüter, Queiro, Wuermeling, Hjelm-Wallén, Farnleitner, Tajani, Heathcoat-Amory, Muscardini, Tiilikainen). Nogle har gjort gældende, at der ikke er noget mærkbart behov herfor, mens andre har understreget, at Eurojust først har påbegyndt sin virksomhed for nylig, og at det er nødvendigt at vente, før man kan vurdere behovet for at oprette en europæisk anklagemyndighed. Imidlertid går mange andre medlemmer ind for, at der oprettes en europæisk anklagemyndighed (Fayot, Haenel, Costa, Duff, Brok, Michel, Borrell, de Villepin, Fischer, Badinter, Lequiller, Voggenhuber, Kohout, Kaufmann, Teufel, Floch, Meyer, Wittbrodt og Fogler). Nogle ønsker endog, at der fastsættes en bestemmelse om oprettelsen heraf i forfatningen (Fischer, Badinter), og andre, at det i forfatningen fastsættes, at Rådet er forpligtet til at vedtage en lov om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed.

Konventet var under diskussionen delt i dette spørgsmål. På baggrund af ovenstående finder præsidiet, at dets oprindelige forslag udgør et fornuftigt kompromis: der oprettes ikke nogen europæisk anklagemyndighed ved forfatningen, og Rådet er heller ikke forpligtet til at vedtage en lov om oprettelse heraf. I artiklen er det udelukkende fastsat, at Rådet kan vedtage en lov (med enstemmighed og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet) om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed med udgangspunkt i Eurojust. Det foreslås derfor, at man bibeholder artiklen i uændret form. For at undgå misforståelser foreslås det, at det anføres, at en europæisk anklagemyndighed ikke oprettes "inden for", men "ud fra" Eurojust, således som nogle konventsmedlemmer har ønsket (Voggenhuber, Michel, Kaufmann, de Villepin, Fischer, Badinter, Wuermeling, Kohout). Endvidere giver indsættelsen af udtrykket "i givet fald i samarbejde med Europol" (stk. 2) Rådet mulighed for at - i en eventuel lov om oprettelse af anklagemyndigheden - at fastlægge dennes arbejdsrelationer med Europol.

4. Afdeling: Politisamarbejde

I **artikel [III-171]** (samarbejde mellem de kompetente myndigheder) skal ændringen i stk. 1 ses på baggrund af en række ændringsforslag, hvori det foreslås, at politisamarbejdet i denne artikel bevarer nøjagtig samme anvendelsesområde som i henhold til den nuværende artikel 30 i EU-traktaten. I stk. 2 nævnes kun "støtte til uddannelse" af politipersonale. Der er blot tale om en tilpasning til den terminologi, der allerede bruges i artikel [III-165] og [III-166].

Ændringsforslagene (Teufel, Roche, Fischer, de Villepin, Hjelm-Wallén + 4) og indlæggene har især drejet sig om vanskeligheden ved at foretage en præcis afgrænsning af stk. 3. I overensstemmelse med arbejdsgruppens konklusioner kræves der således i stk. 3 enstemmighed i forbindelse med operationelt samarbejde mellem politimyndighederne, hvorimod alle andre foranstaltninger, der ikke er omfattet af det operationelle samarbejde, ifølge sidste led i stk. 2 er underlagt den almindelige procedure, dvs. kvalificeret flertal. Endelig er flere konventsmedlemmer betænkelige ved, at reglen om enstemmighed i forbindelse med alle operative aktioner kan vise sig at være for omfattende og stiv i praksis (de Villepin, Voggenhuber + 2, Duff + 1, der foreslår udvidet kvalificeret flertal).

På den baggrund er der i den nye tekst nu en fuldstændig liste over de spørgsmål, der afgøres med kvalificeret flertal. Det er derfor, man har tilføjet det ekstra led om fælles efterforskningsteknikker, der findes i den nuværende artikel 30, stk. 1 i TEU. Da artikel [III-159] under alle omstændigheder omfatter administrativt samarbejde mellem politimyndighederne, er det på den anden side ikke længere nødvendigt med en global bestemmelse i denne artikel for så vidt angår alle andre former for ikke-operationelt samarbejde.

På baggrund af arbejdsgruppens slutrapport har præsidiets besluttet at bevare reglen om enstemmighed i stk. 3. Artikel [III-159] om administrativt samarbejde er omfattet af kvalificeret flertal ligesom artikel [III-172] om Europol (der er en central artikel under politisamarbejdet, hvorefter både Europol og medlemsstaternes politimyndigheder i givet fald kan deltage i fælles efterforskningshold), og Rådet får ligesom i dag mulighed for - ved love eller rammelove vedtaget i henhold til dette stykke - at træffe beslutning om gennemførelsesforordninger, som det enten selv vedtager med kvalificeret flertal, eller som Kommissionen vedtager (artikel I-36).

Hvad angår **artikel [III-172]** (Europol) har præsidiets ikke foretaget nogen substansændringer, da konventsmedlemmerne støtter denne artikel. I stk. 1 har præsidiets tilføjet medlemsstaternes "øvrige retshåndhævende myndigheder" som i den nuværende artikel 30 i TEU (de Vries + de Bruijn). Tilføjjelsen af "bl.a." i litra a) i stk. 2 præciserer, at Europolis analyser ligesom i dag kan støtte sig på andre oplysninger end dem, der fremsendes af medlemsstater eller tredjelande eller eksterne organisationer, og især på offentligt tilgængelige oplysninger (Hjelm-Wallén + 5). Udtrykket "kompetente myndigheder" er mere i overensstemmelse med terminologien i forfatningen end ordet "tjenester" (Hjelm-Wallén + 5).

Hvad angår beskrivelsen af opgaverne i stk. 2 går de få ændringsforslag, der er modtaget, i forskellige retninger: nogle ønsker, at de mulige opgaver, der er nævnt, kun nævnes som eksempel (Michel + 5), hvorimod andre ønsker, at Europolis opgaver fastsættes i selve forfatningen. Nogle har fremsat ændringsforslag, der går ud på at tillægge Europol mere ambitiøse opgaver, som fastsættes direkte i forfatningen (Brok + 30), hvorimod andre gerne ser, at Europolis opgaver bliver mere beskeden i lighed med de nuværende (Hain, Roche, Tiilikainen + 5). Præsidiets og arbejdsgruppens oplæg synes at være et afbalanceret kompromis. Man foreslår simpelthen i forlængelse af udeladelser af tredje led i artikel [III-169, stk. 2], at indsætte ordene "i givet fald i samarbejde med Eurojust", så lovgiveren kan fastsætte et passende arbejdsforhold mellem de to organer, navnlig for det tilfælde, at Europol tillægges operative beføjelser (under behørig hensyntagen til, at politiets retshåndhævende virksomhed i visse medlemsstater, men ikke i alle, styres eller overvåges af anklagemyndigheden eller dommere).

Hvad angår stk. 3 har præsidiets besluttet at bevare den nuværende tekst. Præsidiets understreger, at det vil være fejlagtigt at betragte udtrykket "operativ aktion" bredt, da det omfatter simpel behandling af oplysninger til operative formål, en behandling, som Europol allerede står for i dag. Det fremgår snarere af teksten, at det kun er Europol's operative aktion på en medlemsstats område, der kræver denne stats samtykke. Endvidere understreger præsidiets, at meningen med stk. 3 udelukkende er at præcisere, at anvendelsen af tvangsindgreb er forbeholdt nationale embedsmænd. Der er intet til hinder for, at lovgiveren kan fastsætte, at Europol har ret til at være til stede ved anvendelsen af sådanne foranstaltninger eller til at anmode nationale embedsmænd om at træffe disse foranstaltninger.

Endelig er der ikke foretaget nogen ændringer i **artikel [III-173]** (arbejde på en anden medlemsstats område), da der ikke er blevet fremsat ændringsforslag hertil.

TEKSTUDKAST

1. AFDELING

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel III-153

(tidl. artikel 1:[Definition af området])

1. Unionen udgør et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder overholdes, og hvor der tages hensyn til de forskellige europæiske retstraditioner og retssystemer.
2. Den sikrer, at der ikke foregår personkontrol ved de indre grænser, og den udformer en fælles politik for asyl, indvandring og kontrol ved de ydre grænser, der bygger på solidaritet mellem medlemsstaterne, og som er retfærdig over for tredjelandsskatsborgere, **herunder statsløse**.
3. Unionen ~~sikrer~~ **bestreber sig på at sikre** et højt sikkerhedsniveau gennem foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, **racisme og fremmedhad** og koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger mellem politimyndigheder, strafferetlige myndigheder og de andre kompetente myndigheder samt gennem gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes straffelovgivning.
4. Unionen letter adgangen til retlig prøvelse, navnlig ~~fri bevægelighed for~~ **på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse** af retlige dokumenter og retsafgørelser i civile spørgsmål ~~på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse~~.

Artikel III-154

(tidl. artikel 2: [Det Europæiske Råds rolle])

Det Europæiske Råd udformer **strategiske** retningslinjer for den lovgivningsmæssige og operationelle ~~indsats~~ **planlægning** i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Artikel III-155

(tidl. artikel 3:[De nationale parlamenters rolle])

1. **I forbindelse med lovgivningsforslag og -initiativer, der forelægges inden for rammerne af 4. og 5. afdeling i dette kapitel, overvåger medlemsstaternes nationale parlamenter overholdelsen af nærhedsprincippet i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Medlemsstaternes nationale parlamenter kan deltage i de evalueringsmekanismer, der er fastsat i forfatningens artikel [III-156], og de er knyttet til og i den politiske kontrol med Europols og Eurojusts aktiviteter i overensstemmelse med forfatningens artikel III-169 og III-172.**

2. ~~[Såfremt mindst en fjerdedel af de nationale parlamenter afgiver begrundede udtalelser om, at et forslag fra Kommissionen, der er fremsat inden for rammerne af dette afsnits kapitel 3 og 4, krænker nærhedsprincippet, skal denne uanset bestemmelserne i protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet genbehandle sit forslag. Efter genbehandlingen kan Kommissionen beslutte at opretholde forslaget, ændre det eller trække det tilbage. Kommissionen begrundet sin beslutning. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på initiativer fra en gruppe medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 i dette afsnit. *[Denne bestemmelse er integreret i nærhedsprotokollen].*~~

Artikel III-156 **(tidl. artikel 4:[Evalueringsmekanismer])**

Rådet kan **vedtage europæiske forordninger og europæiske afgørelser, hvori der fastsættes** nærmere bestemmelser om, hvordan medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen foretager en objektiv og upartisk evaluering af deres myndigheders gennemførelse af Unionens politikker i dette kapitel, **især for at fremme den fulde anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse**, jf. dog **forfatningens** artikel [III-261 til III-263 (tidl. artikel 226 til 228 i TEF)] ~~i denne traktat~~. Europa-Parlamentet og medlemsstaternes nationale parlamenter underrettes om indholdet og resultaterne af denne evaluering.

Artikel III-157 **(tidl. artikel 5:[Operationelt samarbejde])**

Der oprettes en stående komité for at sikre, at det operationelle samarbejde om den indre sikkerhed i Unionen fremmes og styrkes, ~~kan der under Rådet oprettes en stående komité. Uanset artikel [III-242 (tidl. artikel 207 i TEF)] varetager~~ **fremmer** komitéen samordningen af medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats, ~~herunder politi-, told- og civilbeskyttelsesmyndighederne.~~ Repræsentanter for **Unionens relevante organer og agenturer** Europol, Eurojust og i relevante tilfælde ~~den europæiske anklagemyndighed~~ kan knyttes til komitéens arbejde. Europa-Parlamentet og **medlemsstaternes nationale parlamenter** holdes underrettet om arbejdet.

Artikel III-158 **(tidl. artikel 6: [Foranstaltninger til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed])**

Dette ~~afsnit~~ **[kapitel]** er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Artikel III-159
(tidl. artikel 7: [Administrativt samarbejde])

Rådet vedtager med kvalificeret flertal **europæiske** forordninger med henblik på at sikre **administrativt** samarbejde mellem de kompetente tjenester i medlemsstaternes ~~administrationer~~ på de områder, der er omfattet af dette ~~afsnit~~ **[kapitel]**, og mellem disse tjenester og Kommissionen. Det træffer afgørelse på forslag af Kommissionen ~~eller, på de områder, der er omhandlet i kapitel 3 og 4 i dette afsnit, enten på forslag af Kommissionen eller på initiativ af en fjerdedel af medlemsstaterne,~~ **jf. dog artikel [III-160]**, og efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel III-160
(tidl. artikel 8: [Initiativret])

De retsakter, der er nævnt i ~~[kapitel]~~ 4. og 5. **afdeling** i dette ~~afsnit~~ **kapitel**, vedtages:

- a) på forslag af Kommissionen eller
- b) på initiativ af en fjerdedel af medlemsstaterne.

Artikel 9: [Domstolskontrol] [artiklen er uændret og indsat i kapitlet "Domstolen"]

~~[Under udøvelsen af sine kompetencer vedrørende bestemmelserne i kapitel 3 og 4 i dette afsnit har Domstolen ingen kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af en medlemsstats politi eller andre retshåndhævende myndigheder, eller til at afgøre spørgsmål vedrørende udøvelsen af medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed, når disse handlinger henhører under national ret.]~~

2. AFDELING

**POLITIKKERNE FOR GRÆNSEKONTROL,
ASYL OG INDVANDRING**

Artikel III-161
(tidl. artikel 10: [Personkontrol ved grænserne])

- 1. Unionen udformer en politik, der
 - a) skal sikre, at personer, uanset deres nationalitet, ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser;

- b) skal sikre personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser;
 - c) gradvis skal indføre et fælles system for integreret forvaltning af de ydre grænser.
2. Med henblik herpå ~~vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren fastsættes der ved europæisk lov eller europæisk rammelov foranstaltninger~~ vedrørende
- a) ~~den fælles politik for visa og andre tilladelser til kortvarigt ophold betingelser for tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på kortvarigt ophold, herunder krav om visum og fritagelse for dette krav, regler, procedurer og betingelser for udstedelse af dokumenter til passage af de ydre grænser samt ensartet udformning af disse dokumenter;~~
 - b) personkontrol ved passage af de ydre grænser;
 - c) betingelser for tredjelandstatsborgeres muligheder for frit at rejse inden for Unionen i en kortere periode;
 - d) nødvendige foranstaltninger til gradvis udvikling af et ~~fælles~~ system for integreret forvaltning af de ydre grænser;
 - e) sikring af, at personer uanset nationalitet ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser.
3. **Denne artikel berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til geografisk afgrænsning af deres grænser i overensstemmelse med folkeretten.**

Artikel III-162
(tidl. artikel 11: [Asyl])

1. Unionen udformer en fælles politik for asyl og midlertidig beskyttelse, der sigter på at tilbyde en passende status til alle tredjelandstatsborgere, der har behov for international beskyttelse, og på at sikre overholdelse af "non refoulement"-princippet. Denne politik ~~er skal være~~ i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951, protokollen af 31. januar 1967 om flygtnings retsstilling og andre relevante traktater.
2. Med henblik herpå ~~vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren fastsættes der ved europæisk lov eller europæisk rammelov foranstaltninger~~ til indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der omfatter:
 - a) en ensartet asylstatus for tredjelandstatsborgere, der gælder i hele Unionen;

- b) en ensartet status for subsidiær beskyttelse for tredjelandssstatsborgere, der i mangel af europæisk asyl har behov for international beskyttelse;
 - c) ~~en ensartet status~~ **en fælles ordning**, der tager sigte på midlertidig beskyttelse af fordrevne i tilfælde af massetilstrømning;
 - d) ~~en fælles procedurer~~ for tildeling og fratagelse af asylstatus eller subsidiær ~~eller midlertidig~~ beskyttelse;
 - e) kriterier og mekanismer til bestemmelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om asyl eller subsidiær beskyttelse;
 - f) standarder for modtagelsen af asylansøgere eller ansøgere om subsidiær ~~eller midlertidig~~ beskyttelse;
 - g) **partnerskab og samarbejde med tredjelande med henblik på styring af strømme af personer, der ansøger om asyl eller subsidiær eller midlertidig beskyttelse.**
3. Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandssstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage forordninger eller afgørelser vedrørende midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel III-163 (tidl. artikel 12: [Indvandring])

1. Unionen udformer en fælles indvandringspolitik, der skal sikre en effektiv styring af migrationsstrømme i alle faser, en retfærdig behandling af tredjelandssstatsborgere, der opholder sig lovligt i medlemsstaterne, samt forebyggelse og øget bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel.
2. Med henblik herpå ~~vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren~~ **fastsættes der ved europæisk lov og eller europæisk rammelov foranstaltninger** på følgende områder:
 - a) betingelser for indrejse og ophold og standarder for medlemsstaternes udstedelse af visa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring;
 - b) fastlæggelse af rettighederne for tredjelandssstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og frit ophold i de øvrige medlemsstater;

- c) ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold.

[– ~~bekæmpelse af menneskehandel, navnlig med kvinder og børn.~~]

- 3. Unionen kan indgå aftaler med tredjelande om det oprindelige hjemlands eller det seneste opholdslands tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat.
- 4. ~~Europa-Parlamentet og Rådet kan efter lovgivningsproceduren vedtage~~ **Der kan ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastsættes foranstaltninger**, der skal fremme og støtte medlemsstaternes indsats til fordel for integration af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på deres område, **uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.**

Artikel III-164 (tidl. artikel 13:[Princippet om solidaritet])

De EU-politikker, der er omhandlet i ~~denne afdeling dette kapitel~~, samt gennemførelsen heraf er underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de økonomiske aspekter. Når det er nødvendigt, skal EU-retsakter vedtaget i henhold til bestemmelserne i ~~denne afdeling dette kapitel~~ indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.

3. AFDELING

SAMARBEJDE OM CIVILRETSLIGE SPØRGSMÅL

Artikel III-165 (tidl. artikel 14:[Samarbejde om civilretlige spørgsmål])

- 1. Unionen etablerer et samarbejde om civilretlige spørgsmål **med grænseoverskridende virkninger**, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser. Dette samarbejde **kan** omfatte vedtagelse af foranstaltninger vedrørende indbyrdes tilnærmelse af **medlemsstaternes love og administrative bestemmelser** ~~de nationale lovgivninger, som kan have grænseoverskridende virkninger.~~
- 2. Med henblik herpå ~~vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren~~ **fastsættes der ved lov eller rammelov foranstaltninger**, der blandt andet skal sikre:
 - a) gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af retsafgørelser og udenretslige afgørelser samt fuldbyrdelse heraf

- b) forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter på tværs af grænserne
 - c) forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence
 - d) samarbejde om bevisoptagelse
 - e) et højt niveau for adgang til retlig prøvelse
 - f) et tilfredsstillende forløb af civile retssager, om nødvendigt ved fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler
 - g) udformning af ~~forebyggende retspolitiske foranstaltninger~~ alternative metoder til tvistbilæggelse
 - h) støtte til uddannelse af dommere og anklagere samt andet personale i retsvæsenet.
3. **Som undtagelse fra stk. 2 fastsætter Rådet ved lov eller rammelo foranstaltninger vedrørende Rådet vedtager på forslag af Kommissionen med enstemmighed love og rammelove vedrørende familieretlige aspekter med grænseoverskridende virkninger.** Det træffer afgørelse **med enstemmighed** efter høring af Europa-Parlamentet ~~Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren love og rammelove vedrørende forældreansvar.~~

Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage en europæisk afgørelse, hvori det fastsættes, hvilke familieretlige aspekter med grænseoverskridende virkninger der kan vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

4. AFDELING

RETLIGT SAMARBEJDE I KRIMINALSAGER

Artikel III-166

(tidl. artikel 15: [Retligt samarbejde i kriminalsager])

1. Det retlige samarbejde i kriminalsager i Unionen bygger på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser og omfatter indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger på de områder, der er nævnt i stk. 2 og i artikel III-167.

~~Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren love og rammelove~~ **Der fastsættes ved europæisk lov eller europæisk rammelo foranstaltninger, der skal:**

- a) fastlægge regler og procedurer for at sikre anerkendelse af alle former for domme og retsafgørelser i hele Unionen

- b) forebygge og løse konflikter om stedlig kompetence mellem medlemsstaterne
 - c) fremme uddannelse af dommere og anklagere samt andet personale i retsvæsenet
 - d) fremme ~~alle andre former for samarbejde~~ **samarbejdet i kriminalsager mellem mini-sterier og** judicielle eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med strafforfølgning og fuldbyrdelse af afgørelser.
2. Med henblik på at ~~lette øge~~ den gensidige **anerkendelse af retsafgørelser og det politimæs-sige og retlige samarbejde i kriminalsager med grænseoverskridende virkninger tillid** mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og sikre, at de fælles instrumenter vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde er effektive, samt ~~lette det politimæssige og retlige samarbejde~~, kan Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren vedtage **kan der ved europæisk rammelov fastsættes** minimumsregler om:
- a) **gensidig** anerkendelse af bevismidler **mellem medlemsstaterne i hele EU**
 - b) fastlæggelse af enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen ~~under overhol-delse af grundlæggende rettigheder~~
 - c) kriminalitetsofres rettigheder
 - d) andre særlige elementer i strafferetsplejen, som Rådet forudgående har udpeget ved **en europæisk afgørelse**. Rådet træffer afgørelse ~~der træffer afgørelse~~ med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.
3. Vedtagelse af sådanne minimumsregler er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre et højere niveau for beskyttelse af det enkelte menneskes rettig-heder inden for strafferetsplejen.

(tidl. artikel 16: [Strafferetspleje] [indsættes som artikel 15, stk. 2])

Artikel III-167

(tidl. artikel 17: [Materiel strafferet])

1. ~~Europa-Parlamentet og Rådet kan efter lovgivningsproceduren vedtage rammelove med~~ **Der kan ved europæisk rammelov fastsættes** mindsteregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, som har en grænseoverskridende dimension, der følger af overtrædelsernes karakter eller konse-kvenser eller af et særligt behov for ~~fælles retsforfølgning~~ **for at bekæmpe dem på fælles grundlag.**

Der er tale om følgende kriminalitetsområder: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.

På baggrund af udviklingen i kriminaliteten kan Rådet **vedtage en europæisk afgørelse, der udpeger** andre kriminalitetsområder, der opfylder de i dette ~~led~~ stykke omhandlede kriterier. **Det træffer afgørelse med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.**

2. Når indbyrdes tilnærmelse af strafferetlige bestemmelser viser sig absolut nødvendig for at sikre effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, kan der ved europæisk rammelov fastsættes mindsteregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på det pågældende område.

Denne rammelov vedtages efter den samme procedure som den, der anvendes til ~~der er fastsat for~~ vedtagelse af de harmoniseringsforanstaltninger, der er omhandlet i foregående afsnit, jf. dog artikel [III-160].

Artikel III-168 **(tidl. artikel 18: [Kriminalitetsforebyggelse])**

~~Europa-Parlamentet og Rådet kan efter lovgivningsproceduren vedtage love og rammelove for~~ **Der kan ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastsættes foranstaltninger** for at fremme og støtte medlemsstaternes indsats inden for kriminalitetsforebyggelse. **Disse foranstaltninger kan ikke omfatte** ~~og ikke nogen form for~~ indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Artikel III-169 **(tidl. artikel 19: [Eurojust])**

1. Eurojusts opgave er at ~~sikre~~ **støtte og styrke** koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at forfølge grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles ~~grundlag~~ **basis**, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Europol samt oplysninger fra disse.
2. ~~Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger efter lovgivningsproceduren~~ **Ved europæisk lov fastlægges** Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver. Disse opgaver kan omfatte:
 - a) de nationale kompetente myndigheders indledning og koordinering af retsforfølgning, især vedrørende overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser;

- b) styrkelse af det retlige samarbejde, herunder gennem løsning af konflikter om stedlig kompetence og gennem et tæt samarbejde med det europæiske retlige netværk.
~~et passende tilsyn med Europols operationelle aktiviteter.~~

~~Den Ved europæisk lov, der er nævnt i foregående afsnit, fastlægger~~ **fastlægges** ligeledes de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets og medlemsstaternes nationale parlamenters tilknytning til evalueringen af Eurojusts virke.

3. I forbindelse med retsforfølgning som omhandlet i denne bestemmelse, og uden at dette berører ~~den efterfølgende artikel [III-170],~~ foretager de nationale kompetente embedsmænd de formelle handlinger inden for retsplejen.

Artikel III-170

(tidl. artikel 20: [En europæisk anklagemyndighed])

1. Med henblik på at bekæmpe grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension samt ulovlige aktiviteter, der skader Unionens interesser, kan Rådet, ~~der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, vedtage ved en europæisk lov om oprettelse af oprette en europæisk anklagemyndighed inden for rammerne af ud fra Eurojust. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.~~
2. Den europæiske anklagemyndighed har kompetence til at foretage efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med gerningsmænd og medvirkende til grov kriminalitet, der berører flere medlemsstater, samt til overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, som fastlagt i den lov, der er nævnt i ~~følgende stykke~~ stk. 1, samt til at stille dem for en domstol, **i givet fald i samarbejde med Europol.** Anklagemyndigheden optræder som offentlig anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole.
3. I den **europæiske** lov, der er nævnt i ~~foregående stykke~~ **stk. 1**, fastsættes statuttens for den europæiske anklagemyndighed, betingelserne for udøvelsen af dens funktioner, procedure-regler for dens virksomhed samt regler om anerkendelse af bevismidler og regler om domstolskontrol med proceshandling, som den ~~foretager~~ under udøvelsen af sit hverv.

5. AFDELING

POLITISAMARBEJDE

Artikel III-171

(tidl. artikel 21:[Samarbejde mellem de kompetente myndigheder vedrørende indre sikkerhed])

1. Unionen etablerer et **politisamarbejde**, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder ~~vedrørende indre sikkerhed~~, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige **retsforfølgende** myndigheder i medlemsstaterne inden for områderne forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger.

2. Med henblik herpå ~~vedtager Europa-Parlamentet og Rådet efter lovgivningsproceduren~~ **kan der ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastlægges** foranstaltninger vedrørende:
- indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger
 - **støtte** til uddannelse og udveksling af **personale**, udstyr og **kriminalitetsforskning**
 - **fælles efterforskningsteknikker vedrørende afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.**
- [~~alle andre foranstaltninger, der ikke er omhandlet af følgende stykke, og som fremmer samarbejdet mellem de myndigheder, der er omhandlet i denne artikel.~~]
3. ~~Rådet kan med enstemmighed vedtage love og rammelove~~ **Der kan ved europæisk lov eller europæisk rammelov vedtaget af Rådet fastlægges foranstaltninger** vedrørende operationelt samarbejde mellem de myndigheder, der er omhandlet i denne artikel. ~~Det Rådet træffer afgørelse~~ **med enstemmighed** efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel III-172
(tidl. artikel 22: [Europol])

1. Europol's opgave er at støtte og styrke indsatsen hos medlemsstaternes politimyndigheder **og andre retsforfølgende tjenester** og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik.
2. ~~Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger efter lovgivningsproceduren~~ **Ved europæisk lov fastlægges** Europol's struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver. Disse opgaver kan omfatte:
- a) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, der fremsendes af **bl.a.** medlemsstaternes eller tredjelandes myndigheder eller eksterne organisationer
 - b) samordning, tilrettelæggelse og gennemførelse af efterforskning og operative aktioner, der gennemføres sammen med medlemsstaternes **kompetente myndigheder** eller inden for rammerne af fælles efterforskningshold, **i givet fald i samarbejde med Eurojust.**

~~Den Ved europæisk lov, der er nævnt i foregående afsnit, fastlægger~~ **fastlægges** ligeledes de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets kontrol af Europol's aktiviteter sammen med medlemsstaternes nationale parlamenter.

3. Alle Europols operative aktioner skal foretages i samarbejde og i forståelse med myndighederne i den eller de medlemsstater, hvis område er berørt. Anvendelse af tvangsindgreb hører udelukkende ind under de kompetente nationale myndigheder.

Artikel III-173

(tidl. artikel 23 [Arbejde på en anden medlemsstats område])

~~Rådet vedtager med enstemmighed love og rammelove om~~ Ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastlægges vedtaget af Rådet fastlægges de betingelser og begrænsninger, hvorunder medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. artikel III-166 og III-171 ~~13 og 15 og 21~~, kan arbejde på en anden medlemsstats område i samarbejde og i forståelse med denne stats myndigheder. ~~Det Rådet~~ træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

AFSNIT V
UNIONENS OPTRÆDEN UDADTIL

FORKLARENDE NOTE

I Generel indledning

Præsidiets har noteret sig, at der er generel konsensus om forslaget til struktur for artiklerne om EU's optræden udadtil, som giver et klarere og mere sammenhængende overblik over, hvordan Unionen kan handle i international sammenhæng. Man har ligeledes erkendt, at den nye struktur ikke fører til harmonisering af instrumenter og procedurer, eftersom der fortsat findes forskellige regler for de forskellige politikområder.

Præsidiets har endvidere noteret sig, at der er generel konsensus om forslaget om at oprette et hverv som EU-udenrigsminister, der skal fungere med reference til Rådet for så vidt angår FUSP-relaterede spørgsmål og som medlem af Kommissionen have ansvar inden for andre områder af EU's optræden udadtil, der forvaltes af Kommissionen. Præsidiets har også noteret sig, at medlemmerne fortolker konsekvenserne af denne institutionelle ændring forskelligt. De foreslåede ændringer i [artikel III-189 (tidl. artikel 2)] og i de relevante bestemmelser i de følgende kapitler har til formål at skabe større klarhed om udenrigsministerens rolle og hans forbindelser med Kommissionen og Rådet. Nogle konventsmedlemmer har foreslået forskellige titler til denne stilling. Præsidiets foreslår på dette stadium, at den foreslåede titel ikke ændres, men at man afventer yderligere drøftelser om spørgsmålet.

II Almindelige bestemmelser (kapitel I, horisontale artikler)

Konventsmedlemmerne har fremsat adskillige ændringsforslag for at tilføje yderligere elementer til den horisontale artikel om principper og mål [artikel III-188 (tidl. artikel 1)]. I lyset af ændringsforslagenes omfattende og varierede rækkevidde og for at bevare en balance i teksten, der oprindeligt blev foreslået af Arbejdsgruppe VII, har præsidiets valgt at koncentrere ændringerne om et begrænset antal områder, hvor et betydeligt antal medlemmer har foreslået at udbygge teksten. Den væsentligste ændring vedrører styrkelsen af stk. 3 om sammenhæng mellem de forskellige områder inden for EU's optræden udadtil samt mellem EU's optræden udadtil og andre politikområder i overensstemmelse med et betydeligt antal konventsmedlemmers ønske. Det bør i denne henseende også erindres, at flere konventsmedlemmer ligeledes har foreslået at anføre, at der skal tages hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med gennemførelsen af andre politikker. Da dette dækkes af det omformulerede stykke vedrørende sammenhæng mellem EU's optræden udadtil og de interne politikker (generelt), er det ikke føjet til denne artikel, men er i stedet blevet tilføjet i kapitel III under udviklingssamarbejde i erkendelse af, at der er et stærkt ønske om at afspejle indholdet af den nuværende artikel 178 i TEF. Under hensyntagen til forslaget om at oprette et hverv som EU-udenrigsminister nævner man i det ændrede stykke om sammenhæng udenrigsministerens rolle med hensyn til at medvirke til at støtte bestræbelserne for at sikre sammenhæng.

De øvrige ændringer til artiklen om principper og mål, der er baseret på forslag fra flere konventsmedlemmer, vedrører: medtagelse af en henvisning til EU's sikkerhed stk. 2, litra a), tilføjelse af en henvisning til miljøet og udeladelse af henvisningen til lavindkomstlande i stk. 2, litra d), og styrkelse af ordlyden i stk. 2, litra f), for så vidt angår beskyttelse af miljøet og bæredygtig forvaltning af naturressourcer.

Konventet har bekræftet, at hvis EU skal være i stand til at handle effektivt i international sammenhæng, skal det kunne gøre brug af instrumenter, der dækker forskellige politikområder, når et fælles strategisk mål forfølges. Det Europæiske Råds rolle i forbindelse med fastsættelsen af disse strategiske mål og interesser er ligeledes blevet bekræftet ligesom Rådets rolle med hensyn til at fremsætte anbefalinger med henblik herpå.

Der er imidlertid givet udtryk for divergerende opfattelser med hensyn til initiativretten og beslutningstagning i Rådet, idet en række konventsmedlemmer er imod muligheden for, at udenrigsministeren og Kommissionen i fællesskab kan forelægge forslag for Rådet, medens andre ønsker, at medlemsstaterne også skal have en rolle. For at overvinde disse vanskeligheder foreslår præsidiumet, at der i [artikel III-189 (tidl. artikel 2)], stk. 1, indsættes en henvisning til de bestemmelser, der gælder for de forskellige politikker, for at sikre, at Rådet træffer afgørelse i overensstemmelse med reglerne og procedurerne i forfatningen. Rådet vil derefter ved at kombinere de forskellige elementer være i stand til at forelægge en anbefaling om strategiske mål og interesser for Det Europæiske Råd.

Præsidiumet har endvidere besluttet at ændre [artikel III-189 (tidl. artikel 2)], stk. 2, ved at lade henvisningen til afstemning med kvalificeret flertal udgå. En række af konventets medlemmer er imod denne bestemmelse med den begrundelse, at det i forfatningsmæssig henseende ikke er hensigtsmæssigt at proceduren for en FUSP-afgørelse gøres afhængig af, om den er kombineret med et forslag fra Kommissionen vedrørende et andet politikområde eller ikke. Derudover finder en række medlemmer, at det ikke giver mening, at udenrigsministeren og Kommissionen fremsætter fælles forslag, hvis udenrigsministeren også er medlem af Kommissionen. De mener, at det er udenrigsministeren, der bør fremsætte forslag, der dækker forskellige eksterne politikker. Præsidiumet har foretrukket at beholde den foreslåede ordlyd om fælles forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen, idet det er underforstået, at Kommissionen kan opfordre ministeren til at fremsætte forslag på Kommissionens vegne for områder, der hører under Kommissionens kompetence.

III Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (kapitel II, 1. afdeling)

De vigtigste spørgsmål hvad angår artiklerne om FUSP vedrører initiativretten og beslutningsprocessen.

Med hensyn til initiativretten er der generel konsensus om forslaget om at give EU-udenrigsministeren ret til at fremsætte FUSP-forslag for Rådet. Præsidiumet har imidlertid noteret sig, at nogle medlemmer er imod muligheden for fælles FUSP-forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen, da de mener, at ministerens FUSP-forslag dermed vil blive underlagt kollegialitetsprincippet. Præsidiumet er gået med til at omskrive [artikel III-195 (tidl. artikel 8)] for at gøre det klart, at ministerens forslag ikke er omfattet af det kollegiale ansvar, men at han på eget initiativ kan beslutte at skaffe støtte fra Kommissionen til et FUSP-initiativ.

Med hensyn til beslutningsprocedurer [artikel III-196 (tidl. artikel 9)] er der et stærkt ønske i konventet om at indføre kvalificeret flertal som generel regel inden for FUSP, og konventsmedlemmerne har forelagt forskellige modeller med henblik herpå. På den anden side er der givet udtryk for kraftig modstand mod en generel udvidelse af kvalificeret flertal inden for FUSP. Præsidiumet har overvejet dette følsomme spørgsmål og foreslår under hensyntagen til argumenterne fra begge sider at bevare enstemmighed som generel regel og samtidig udvide brugen af kvalificeret flertal ved at

lade det gælde forslag fra udenrigsministeren, når der træffes afgørelse efter opfordring fra Det Europæiske Råd ([artikel III-196 (tidl. artikel 9),] stk. 2, andet led. Præsidiets noter sig, at bestemmelsen i [artikel III-196 (tidl. artikel 9),] stk. 3, giver mulighed for yderligere udvidelse af anvendelsen af kvalificeret flertal uden ændring af traktaten. Henvisningen til fælles forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen er blevet fjernet som en konsekvens af ændringen af [artikel III-189 (tidl. artikel 2),] stk. 2.

Ændringerne i [artikel III-200 (tidl. artikel 13)] om Europa-Parlamentets rolle er baseret på ændringsforslag fra et betydeligt antal medlemmer, der ønsker, at Europa-Parlamentet skal debattere fremskridtene inden for FUSP oftere end en gang om året, og at udenrigsministerens høring af Europa-Parlamentet også skal dække spørgsmål vedrørende sikkerhed og forsvar. Præsidiets har ligeledes indsat en ny bestemmelse, som nogle har foreslået, om at særlige repræsentanter kan blive inddraget i underretningen af Europa-Parlamentet. Nogle medlemmer har ønsket en henvisning til nationale parlamenter. Præsidiets minder om, at en ny henvisning til FUSP er blevet indsat i protokollen om nationale parlamenter.

Præsidiets har noteret sig, at nogle ønsker, at formandskabet for Udenrigsrådet varetages af en medlemsstat, medens andre finder, at det er af afgørende betydning for effektiviteten og for en klar fremstilling, at denne råds sammensætning har udenrigsministeren som formand. På baggrund af de forskellige holdninger har præsidiets besluttet ikke at ændre de relevante bestemmelser i [artikel III-192 (tidl. artikel 5)].

Ændringerne af [artikel III-201 (tidl. artikel 14)] afspejler ændringsforslag fra medlemmer, der ønsker, at udenrigsministeren skal være fuldt informeret om udviklingen i internationale fora, hvor EU som sådan ikke er repræsenteret. Ændringerne i [artikel III-203 (tidl. artikel 16)] sigter mod en bedre afspejling af udenrigsministerens styrkede rolle inden for FUSP.

Endelig har nogle konventsmedlemmer givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til, at der som følge af afskaffelsen af søjlerne er risiko for, at retsakter, der vedrører den tidligere "første søjle", nu vedtages på grundlag af procedurer, der gælder for FUSP. Andre har givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til, at FUSP overføres til Fællesskabet, dvs. at afgørelser om spørgsmål, der er omfattet af FUSP, vil blive truffet under anvendelse af regler for de tidligere "første søjle"-områder. For bedre at sikre, at retsakter vedtages på det rigtige retsgrundlag, i præsidiets kunne overveje at indsatte en ny [artikel III-204 (tidl. artikel 16a)] til kapitel II, 1. afdeling, om FUSP, ud over bestemmelserne i [artikel III-266 (tidl. artikel 230)], hvori det fastsættes, at Domstolen kan kontrollere lovligheden af en retsakt, hvis der er nogen tvivl om, at den er vedtaget på et forkert retsgrundlag.

IV. Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (kapitel II, 2. afdeling)

De vigtigste spørgsmål, der rejses i artiklerne om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, vedrører opgaverne, agenturet og de forskellige former for fleksibilitet.

For så vidt angår de opgaver, i forbindelse med hvilke Unionen kan anvende civile og militære midler, skyldes ændringen, at bekæmpelse af terrorisme ikke længere anses for at være en særskilt opgave, men at alle de opgaver, der er nævnt i [artikel III-205 (tidl. artikel 17)], bidrager til bekæmpelse af terrorisme på et tredjelandets område, når det har anmodet herom.

Nogle konventsmedlemmer har insisteret på, at det skal præciseres i [artikel III-207 (tidl. artikel 19)], at agenturet placeres under Rådets myndighed. Nogle konventsmedlemmer har endvidere foreslået, at Kommissionens rolle i forhold til agenturet defineres nærmere. Den foreslåede ændring kombinerer de forskellige ændringsforslag, der peger i denne retning.

Hvad angår fleksibilitetsformerne har nogle konventsmedlemmer foreslået, at udenrigsministeren eller Rådet knyttes til møderne mellem de medlemsstater, der deltager i gennemførelsen af en opgave, jf. [artikel III-206 (tidl. artikel 18)]. Den foreslåede ændring af denne artikel tager hensyn til dette ønske.

Bestemmelserne om et struktureret samarbejde [artikel III-208 (tidl. artikel 20)] er ændret for at tage hensyn til anmodninger fra flere konventsmedlemmer, der ønsker, at dette samarbejde skal have en mere inklusiv karakter. Listen over de medlemsstater, der deltager i det strukturerede samarbejde, og kriterierne og forpligtelserne for den militære kapacitet, fastlægges derfor i en "protokol" i stedet for i en erklæring. En protokol forudsætter ifølge sagens natur tilslutning fra alle medlemsstaterne.

Endvidere træffes afgørelserne om en medlemsstats senere deltagelse i det strukturerede samarbejde af de deltagende medlemsstater, men alle medlemsstaterne kan deltage i drøftelserne.

V. Finansielle bestemmelser (kapitel II, 3. afdeling)

Da holdningerne er meget delte og ofte uforenelige, blev det foreslået ikke at ændre substansen i [artikel III-210 (tidl. artikel 22)]. Det har dog vist sig at være nødvendigt at foretage en teknisk ændring af stk. 3, første afsnit.

VI. Den fælles handelspolitik (kapitel III)

Præsidiet har noteret sig, at mange af ændringsforslagene til [artikel III-212 (tidl. artikel 24)] om den fælles handelspolitik vedrører stk. 4, hvori det fastsættes, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed for så vidt angår forhandling og indgåelse af aftaler på områderne handel med tjenesteydelser, der indebærer personbevægelser, og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, hvis aftalen omfatter bestemmelser, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne regler (f.eks. parallelitet mellem afstemningsreglerne for interne og eksterne aftaler på disse områder).

Konventsmedlemmernes synspunkter i dette spørgsmål kan inddeles i tre grupper. For det første en lang række konventsmedlemmer, der har ønsket dette stykke udeladt for at fjerne undtagelserne og træffe alle afgørelser vedrørende handelspolitik med kvalificeret flertal. For det andet dem, der klart ville foretrække at bibeholde dette element af parallelitet, som blev indført i Nice-traktatens artikel 133, stk. 5, andet afsnit, men i den klarere affattelse, som præsidiet har foreslået. Og endelig nogle konventsmedlemmer, der hellere ville vende endnu længere tilbage til de tidligere bestemmelser i artikel 133, stk. 6, i TEF (og samtidig bibeholde parallelitetsprincippet) og indsætte en tekst, i henhold til hvilken aftaler om handel med kulturelle og audiovisuelle tjenesteydelser, uddannelses- og tjenesteydelser, og sociale tjenesteydelser og tjenesteydelser vedrørende menneskers

sundhed henhører under Unionens og medlemsstaternes delte kompetence, og at forhandlingerne af sådanne aftaler skal føres efter fælles overenskomst mellem medlemsstaterne. Efter at have gennemgået disse forskellige holdninger, som konventsmedlemmerne har givet udtryk for, har præsidiets foretrukket at fastholde sit oprindelige forslag, der bibeholder parallelitetsprincippet for så vidt angår afstemningsreglen (og som klarere og mere forståeligt angiver, hvilke politikområder der er omfattet).

Et andet sæt ændringsforslag til denne artikel handler om Europa-Parlamentets rolle, som mange konventsmedlemmer ønsker styrket. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at tekstudkastet i CONV 685/03 allerede indebar en styrkelse af Europa-Parlamentets rolle i forhold til den nuværende situation (lovgivningsproceduren, f.eks. den fælles beslutningsprocedure, for andre foranstaltninger end de aftaler, der er omfattet af stk. 1, og i medfør af [artikel III-222 (tidl. artikel 33)] om forhandling og indgåelse af internationale aftaler - der træder i stedet for den nuværende artikel 300 i TEF - indgåelse af aftaler efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet (ophævelse af den nuværende undtagelse for handelspolitik i artikel 300 i TEF). Præsidiets foreslår dog at ændre teksten, så det fremgår, at Europa-Parlamentet skal holdes løbende underrettet om forhandlingernes forløb.

VII. Udviklingssamarbejde, samarbejde med tredjelande og humanitær bistand (kapitel IV)

På linje med den ændring, som flere konventsmedlemmer har foreslået, er der i den første af artiklerne om udviklingssamarbejde indsat en henvisning til hovedmålet med udviklingssamarbejdet, nemlig at udrydde fattigdommen samt en henvisning til behovet for at tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene (baseret på artikel 178 i TEF). Som foreslået af flere konventsmedlemmer, der finder, at stk. 4 i [artikel III-214 (tidl. artikel 26)] og dets henvisning til en særskilt holdning til AVS-staterne bør udgå, foreslår præsidiets at udelade dette stykke af artiklen. Efter anmodning fra flere konventsmedlemmer har præsidiets med henblik på at skelne skarpt mellem økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde og den særlige ramme for udviklingssamarbejde præciseret i [artikel III-216 (tidl. artikel 28)], at samarbejde på dette område vedrører andre tredjelande end udviklingslande. Flere konventsmedlemmer havde foreslået at anvende lovgivningsproceduren på akut finansiell bistand, jf. [artikel III-217 (tidl. artikel 29)] eller at fastsætte, at Rådet træffer de nødvendige foranstaltninger efter høring af Europa-Parlamentet, eller at det træffer afgørelse efter aftale med Europa-Parlamentet. Det forekommer dog vanskeligt at forene sådanne ændringer med behovet for akut bistand, og teksten er derfor ikke blevet ændret (den engelske sprogudgave er dog blevet rettet for så vidt angår beslutningstagning med kvalificeret flertal, idet den tidligere udgave fejlagtigt talte om enstemmighed). Der er ikke foreslået nogen substansændringer af [artikel III-218 (tidl. artikel 30)] om humanitær bistand.

VIII. Restriktive foranstaltninger (kapitel V)

Bestemmelserne om restriktive foranstaltninger er ikke blevet ændret. Præsidiets noterede sig, at Konventet udtrykte tilfredshed med den nye bestemmelse, der giver Unionen mulighed for at træffe finansielle og økonomiske restriktive foranstaltninger over for grupper og enkeltpersoner (og ikke kun stater). Det fandt det ikke nødvendigt at indsætte en henvisning til grundlæggende rettigheder,

eftersom inkorporeringen af chartret om grundlæggende rettigheder gør dem bindende for Unionen i alle dens aktiviteter. Desuden indeholder den horisontale [artikel III-188 (tidl. artikel 1)] henvisninger til respekten for menneskerettighederne og folkeretten.

Nogle ændringsforslag ville indebære en udvidelse af anvendelsesområdet for stk. 2 i [artikel III-219 (tidl. artikel 31)] til også at omfatte visumrestriktioner. Præsidiet fandt imidlertid, at dette ville komplicere procedurene og medføre en uønsket forsinkelse i anvendelsen, idet en retsakt om indførelse af visumrestriktioner, som vedtages i henhold til bestemmelserne i kapitel II, skal anvendes direkte af medlemsstaterne.

IX. Internationale aftaler (kapitel VI)

For så vidt angår Unionens kompetence til at indgå internationale aftaler [artikel III-220 (tidl. artikel 32)] er henvisningen til Unionens implicitte kompetence, der blev indsat på baggrund af konklusionerne fra arbejdsgruppe VII, stort ikke blevet anfægtet. Kun nogle få ændringsforslag har taget sigte på at fjerne denne henvisning, medens andre konventsmedlemmer havde udtrykt ønske om at udvide denne implicitte, eksterne kompetence, når en international aftale har til formål at gennemføre en af Unionens politikker. Substansen i den tekst, som præsidiet har foreslået, er derfor uændret. Stk. 1 og 3 er dog slået sammen og affattelsen er gjort enklere.

Visse ændringsforslag indeholdt forslag om at afsætte en særlig artikel til associeringsaftaler, således at retsgrundlaget for sådanne aftaler mere klart kommer til at fremgå af forfatningen. Den her foreslåede tekst tager udgangspunkt i dette forslag [artikel III-221 (tidl. artikel 32a)].

Hvad angår proceduren for indgåelse af internationale aftaler [artikel III-222 (tidl. artikel 33)], har der været bred tilfredshed med udkastet til artikel. Der var kun få ændringsforslag vedrørende forhandleren af aftalerne, og der blev ikke stillet spørgsmålstejn ved den rollefordeling, der er foreslået i udkastet til artiklen. Formuleringen om, at EU-udenrigsministeren og Kommissionen kan udarbejde fælles henstillinger, er dog udeladt. Hvad angår Europa-Parlamentet, var der kun få ændringsforslag, der tog sigte på at øge dets rolle inden det stadium, hvor aftalerne indgås. Med hensyn til aftalernes indgåelse, var der ikke et eneste ændringsforslag, der anfægtede, at man har fjernet undtagelsen for høring af Europa-Parlamentet i forbindelse med handelsaftaler. Nogle ændringsforslag gik ud på at udvide kravet om høring af Europa-Parlamentet til også at omfatte FUSP-aftaler, men under plenumdebatten var der ikke noget, der pegede i retning af, at Konventet støttede en sådan udvidelse af Europa-Parlamentets rolle. Nogle konventsmedlemmer fremsatte ændringsforslag med krav om, at handelsaftaler skal godkendes af Parlamentet. Men i henhold til [artikel III-222 (tidl. artikel 33)] kræves det i forvejen, at Europa-Parlamentet skal godkende aftaler, som dækker områder, hvor lovgivningsproceduren finder anvendelse, hvilket navnlig er tilfældet for handelsaftaler, som anført i [artikel III-212, stk. 2 (tidl. artikel 24)]. Nogle ændringsforslag tog sigte på at udvide anvendelsen af kvalificeret flertal til at omfatte de fleste aftaler, medens andre tog sigte på at kræve enstemmighed på flere områder. Fordelingen er derfor uændret.

Henvisningen i stk. 12 til centralbanken blandt de institutioner, der kan begære en forudgående udtalelse af Domstolen, er udeladt, eftersom dette klart ikke er blandt Domstolens opgaver.

Som ønsket af flere konventsmedlemmer og i overensstemmelse med præsidiets beslutning angående [artikel 230 b] (dok. CONV 734/03) er begrænsningen af Domstolens kompetence med hensyn til forudgående udtalelser i forbindelse med FUSP-aftaler fjernet.

Hvad angår udkastet til [artikel III-223 (tidl. artikel 34)] angående valutakursaftaler, er stk. 4 udgået, idet der i afsnittet om ØMU er foreslået en ny [artikel III-381] om euroens repræsentation uadtil.

I visse ændringsforslag er det blevet påpeget, at da kvalificeret flertal er hovedreglen i [artikel III-222 (tidl. artikel 33)], er det måske ikke så hensigtsmæssigt at anføre i [artikel III-223 (tidl. artikel 34)], at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Ikke desto mindre er det blevet stående. Det er imidlertid nyttigt at præcisere det, samtidig med at det anføres, at alle procedurerne i [artikel III-223 (tidl. artikel 34)] fraviger proceduren i [artikel III-222 (tidl. artikel 33)].

X. Forbindelserne med internationale organisationer og tredjelande samt Unionens delegerationer (kapitel VII)

Nogle konventsmedlemmer har foreslået, at det præciseres nærmere, hvordan Unionens repræsentation i internationale organisationer og over for tredjelande er organiseret. Præsidiets fandt dog ikke, at der er behov for mere detaljerede bestemmelser, der i mange tilfælde vedrører den administrative organisation. Substansen i de tekster, der er foreslået på dette område, er derfor uændret.

UDKAST TIL TEKSTER

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel III-188 (tidl. artikel 1)

1. Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende rettigheds universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for folkeretten i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt. Unionen bestræber sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med lande samt regionale eller globale organisationer, der deler disse værdier. Den vil fremme multilaterale løsninger på fælles problemer, især inden for De Forenede Nationers rammer.
2. Den Europæiske Union fastlægger og gennemfører fælles politikker og EU-aktioner og arbejder for den højest mulige grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på:
 - a) at værne om Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, **sikkerhed**, uafhængighed og integritet;
 - b) at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincipper, menneskerettigheder og folkerettens principper;
 - c) at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt;
 - d) at fremme en **bæredygtig** udvikling i økonomisk, ~~miljømæssig og~~ social og **miljømæssig henseende** i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen, navnlig i lavindkomstlandene;
 - e) at tilskynde til alle landes integration i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel;
 - f) at udarbejde internationale foranstaltninger med henblik på at beskytte og forbedre miljøkvaliteten og **den bæredygtige forvaltning af** de globale naturressourcer **med det formål at** sikre bæredygtig udvikling;
 - g) at bistå befolkninger, lande og regioner, der står over for menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer; og

- h) at fremme et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global governance.
3. Unionen påser, ~~at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil. Den tager ligeledes hensyn til~~ **respekterer** de principper og **forfølger** de mål, der er nævnt ovenfor, i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af **de forskellige områder af sin optræden udadtil, der er omfattet af dette afsnit, samt de** eksterne aspekter af Unionens øvrige politikker.

Unionen påser, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og de interne politikker. Rådet og Kommissionen, der med henblik herpå bistås af EU-udenrigsministeren, har ansvaret for at sikre denne sammenhæng og samarbejder i den henseende.

Artikel III-189 (tidl. artikel 2)

1. Det Europæiske Råd fastlægger Unionens strategiske interesser og mål på grundlag af de principper og mål, der er nævnt i artikel 1 i dette afsnit.

Det Europæiske Råds afgørelser om Unionens strategiske interesser og mål kan vedrøre såvel udenrigspolitiske områder som andre områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil. De kan vedrøre Unionens forbindelser med et land eller et område eller have en tematisk tilgang. Afgørelserne indeholder bestemmelser om varighed samt om de midler, der skal stilles til rådighed af Unionen og medlemsstaterne.

Det Europæiske Råd træffer afgørelse med enstemmighed **efter henstilling fra på forslag af Rådet, som dette vedtager Rådet vedtager sit forslag efter de nærmere bestemmelser, der er fastsat for hvert område.** ~~med kvalificeret flertal på grundlag af henstillinger fra udenrigsministeren for så vidt angår den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, fra Kommissionen for så vidt angår andre områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil eller fra begge i fællesskab. Rådet gennemfører~~ Det Europæiske Råds afgørelser gennemføres i overensstemmelse med procedurerne i forfatningen.

2. Udenrigsministeren kan for så vidt angår den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og Kommissionen for så vidt angår andre områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil forelægge Rådet fælles forslag. ~~Rådet vedtager afgørelser om disse fælles forslag med kvalificeret flertal.~~

KAPITEL I

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

1. AFDELING

DEN FÆLLES UDENRIGSPOLITIK

Artikel III-190 (tidl. artikel 3)

1. Unionen fastlægger og gennemfører inden for rammerne af principperne og målene for sin optræden udadtil som omhandlet i artikel 1 i dette afsnit en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der dækker alle områder inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken.
2. Medlemsstaterne støtter aktivt og uforbeholdent Unionens **fælles** udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet.

Medlemsstaterne samarbejder for at styrke og udvikle deres gensidige politiske solidaritet. De afstår fra enhver handling, der strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektive sammenhængskraft i internationale forbindelser.

Rådet og EU-udenrigsministeren påser, at disse principper overholdes.

3. Unionen varetager den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ved:
 - at fastlægge ~~principperne~~ og de overordnede retningslinjer
 - at vedtage afgørelser om:
 - EU-aktioner
 - EU-holdninger
 - **gennemførelse af aktioner og holdninger**
 - at styrke det systematiske samarbejde mellem medlemsstaterne om deres politik.

Artikel III-191 (tidl. artikel 4)

Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Hvis den internationale udvikling kræver det, indkalder formanden for Det Europæiske Råd til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd med henblik på at definere de strategiske retningslinjer for Unionens politik i forhold til denne udvikling.

Rådet træffer de nødvendige bestemmelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede **retningslinjer** og strategiske retningslinjer, som Det Europæiske Råd har fastlagt.

Artikel III-192 (tidl. artikel 5)

1. EU-udenrigsministeren, der er formand for Udenrigsrådet, bidrager med sine forslag til udarbejdelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og har ansvaret for iværksættelsen af afgørelser truffet af Det Europæiske Råd og Rådet.
2. I anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik repræsenteres Unionen af udenrigsministeren, der på Unionens vegne fører den politiske dialog og udtrykker Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

Artikel III-193 (tidl. artikel 6)

1. Hvis en international situation kræver en operationel aktion fra Unionens side, vedtager Rådet de nødvendige afgørelser. Afgørelsen fastsætter mål og rækkevidde, de midler, der skal stilles til rådighed for Unionen, samt betingelserne for gennemførelse af aktionen og om nødvendigt dens varighed.
2. Hvis der sker en ændring af forholdene, der har væsentlig betydning for et spørgsmål, der er genstand for en sådan afgørelse, reviderer Rådet principperne og målene for denne aktion og vedtager de nødvendige afgørelser. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, opretholdes afgørelsen om EU-aktionen.
3. Disse afgørelser forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger.
4. Enhver national stillingtagen eller handling i forbindelse med en sådan afgørelse forudsætter, at der sker underretning derom så betids, at der om nødvendigt kan holdes forudgående samråd i Rådet. Forpligtelsen til at give forhåndsunderretning gælder ikke for foranstaltninger, som alene indebærer transformation til det nationale plan af rådsafgørelser.
5. Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og foreligger der ikke nogen rådsafgørelse, kan medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for afgørelsen om EU-aktionen. En medlemsstat, der træffer sådanne foranstaltninger, underretter omgående Rådet herom.
6. Volder iværksættelsen af en sådan afgørelse alvorlige vanskeligheder for en medlemsstat, skal denne forelægge sagen for Rådet, der skal drøfte den og søge passende løsninger. Disse må ikke stride imod målene for aktionen eller være til skade for dens effektivitet.

Artikel III-194 (tidl. artikel 7)

Rådet vedtager afgørelser, som fastlægger Unionens holdning til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematisk karakter. Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med Unionens holdninger.

Artikel III-195 (tidl. artikel 8)

1. Enhver medlemsstat, ~~eller udenrigsministeren eller ministeren med støtte fra Kommissionen alene eller sammen med Kommissionen~~ kan forelægge Rådet alle spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fremsætte forslag for Rådet.
2. I tilfælde, der kræver en hurtig afgørelse, indkalder udenrigsministeren enten på egen foranledning eller på anmodning af en medlemsstat inden for 48 timer eller, hvor en afgørelse er uopsættelig, inden for en endnu kortere frist til en ekstraordinær samling i Rådet.

Artikel III-196 (tidl. artikel 9)

1. Afgørelser under dette kapitel træffes af Rådet med enstemmighed. Hvis medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, afholder sig fra at stemme, hindrer dette ikke vedtagelsen af sådanne afgørelser.

Hvis et medlem af Rådet afholder sig fra at stemme i forbindelse med afstemninger, kan medlemmet kvalificere sin stemmeundladelse ved at afgive en formel erklæring i henhold til dette afsnit. I så fald er det pågældende medlem ikke forpligtet til at anvende afgørelsen, men accepterer, at afgørelsen forpligter Unionen. Under udvisning af gensidig solidaritet afholder den pågældende medlemsstat sig fra enhver handling, som vil kunne komme i konflikt med eller hindre en handling fra Unionens side på grundlag af den pågældende afgørelse, og de øvrige medlemsstater respekterer dens holdning. Hvis de medlemmer af Rådet, der på denne måde knytter en erklæring til deres stemmeundladelse, udgør over en tredjedel af stemmerne vægtet i overensstemmelse med artikel X i forfatningen, er afgørelsen ikke vedtaget.

2. Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal,
 - når det vedtager afgørelser om EU-aktioner eller EU-holdninger på grundlag af en afgørelse truffet af Det Europæiske Råd vedrørende Unionens strategiske interesser og mål som fastlagt i [artikel III-189, stk. 1] i dette afsnit,
 - ~~— når det træffer afgørelse på grundlag af et fælles forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen som fastlagt i artikel 2, stk. 2,~~
 - **når det vedtager en afgørelse på initiativ af udenrigsministeren efter anmodning fra Det Europæiske Råd,**

- når det vedtager enhver afgørelse om iværksættelse af ~~en afgørelse vedrørende~~ en EU-aktion eller en EU-holdning,
- når det udpeger en særlig repræsentant i henhold til [artikel III-198 (tidl. artikel 11) i dette kapitel].

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af ~~vital~~ **vigtige**, nærmere anførte årsager, der vedrører den nationale politik, agter at stemme imod vedtagelsen af en afgørelse, der skal træffes med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

~~Dette stykke gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.~~

3. Det Europæiske Råd kan med enstemmighed beslutte, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.
4. **Stk. 2 og 3 gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.**

Artikel III-197 (tidl. artikel 10)

1. Når Unionen har fastlagt en fælles strategi i henhold til artikel I-39 29, stk. 5, **samordner EU-udenrigsministeren og medlemsstaternes udenrigsministre deres aktiviteter i Rådet.** ~~foretages der en tæt samordning af EU-udenrigsministerens aktiviteter og medlemsstaternes udenrigsministres aktiviteter.~~
2. Medlemsstaternes diplomatiske missioner og Unionens delegationer samarbejder indbyrdes i tredjelande og ved internationale organisationer og bidrager til udformningen og iværksættelsen af en fælles strategi.

Artikel III-198 (tidl. artikel 11)

Når Rådet skønner det nødvendigt, udpeger det **på initiativ af** ~~på forslag af~~ udenrigsministeren en særlig repræsentant med et mandat i forbindelse med særlige politikspørgsmål. Den særlige repræsentant udøver sit mandat under udenrigsministerens myndighed.

Artikel III-199 (tidl. artikel 12)

Unionen kan indgå aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer i henhold til dette kapitel efter proceduren i [artikel III-222 (tidl. artikel 33) i dette afsnit].

Artikel III-200 (tidl. artikel 13)

1. Udenrigsministeren hører Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, **herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik**, og påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Udenrigsministeren underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen i Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder sikkerheds- og forsvarspolitikken. **De særlige repræsentanter kan inddrages i underretningen af Europa-Parlamentet.**
2. Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet og udenrigsministeren. Det drøfter **to gange om året** ~~en gang om året~~ de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder sikkerheds- og forsvarspolitikken.

Artikel III-201 (tidl. artikel 14)

1. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvare Unionens holdninger i disse fora. EU-udenrigsministeren sikrer tilrettelæggelsen af denne samordning.

I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemsstaterne deltager, forsvare de deltagende medlemsstater Unionens holdninger.

2. De medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemsstaterne deltager, skal holde disse **samt udenrigsministeren** underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse, jf. dog stk. 1 og [artikel III-193 (tidl. artikel 6), stk. 3].

De medlemsstater, der også er medlemmer af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, rådfører sig med hinanden og holder de øvrige medlemsstater **samt EU-udenrigsministeren** fuldt underrettet. De medlemsstater, der er medlemmer af Sikkerhedsrådet, forsvare i udøvelsen af deres funktion Unionens holdninger og interesser, uden at dette dog berører det ansvar, der påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers pagt.

Når Unionen har fastlagt en holdning til et emne på dagsordenen for De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, anmoder de medlemsstater, der sidder i Sikkerhedsrådet, om, at udenrigsministeren indbydes til at fremlægge Unionens holdning.

Artikel III-202 (tidl. artikel 15)

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner og Unionens delegationer i tredje-lande og på internationale konferencer samt deres repræsentationer ved internationale organisationer samarbejder for at sikre, at de afgørelser vedrørende EU-holdninger og -aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes. De intensiverer deres samarbejde ved at udveksle oplysninger og foretage fælles vurderinger.

De bidrager til iværksættelsen af bestemmelserne i [artikel I-8 (tidl. artikel 7), stk. 2, i forfatningens første del] om beskyttelse af europæiske borgere på et tredjelands område. Medlemsstaterne udarbejder indbyrdes de nødvendige regler og indleder de påkrævede internationale forhandlinger med henblik på at sikre denne beskyttelse.

Artikel III-203 (tidl. artikel 16)

Med forbehold af artikel XX i forfatningen [om Rådets/De Faste Repræsentanternes Komités organisation] følger en udenrigs- og sikkerhedspolitisk komité den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dets foranledning, **på udenrigsministerens** foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af udenrigsministerens beføjelser.

Inden for dette afsnits område varetager denne komité under Rådets og ~~i tæt kontakt med~~ udenrigsministerens ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af krisestyringsoperationer som omhandlet i [artikel III-205 (tidl. art. 17) i dette afsnit].

Rådet kan med henblik på en krisestyringsoperation og for hele dennes varighed, som fastlagt af Rådet, bemyndige komitéen til at træffe relevante afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af operationen.

Artikel III-204 (tidl. artikel 16a)

Gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik berører ikke kompetencerne i artikel I-12 til I-14 og I-16. På samme måde berører gennemførelsen af politikkerne i disse artikler ikke kompetencen i artikel I-15.

Domstolen har kompetence til at kontrollere overholdelsen af denne artikel.

2. AFDELING

DEN FÆLLES SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

Artikel III-205 (tidl. artikel 17)

1. De opgaver, der er omhandlet i første del, artikel ~~I-40 30~~, stk. 1, i forbindelse med hvilke Unionen kan anvende militære og civile midler, omfatter fælles aktioner på nedrustningsområdet, humanitære opgaver og redningsopgaver, rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende opgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse, ~~støtteaktioner med henblik på bekæmpelse af terrorisme efter anmodning fra et tredjeland~~ og postkonfliktstabiliseringsoperationer. **Alle disse opgaver kan bidrage til bekæmpelse af terrorisme, herunder gennem den støtte, som ydes tredjelande til bekæmpelse af terrorisme på deres område.**
2. Rådet vedtager med enstemmighed afgørelser om de opgaver, der er omhandlet i denne artikel, idet det fastlægger deres mål og rækkevidde samt de overordnede retningslinjer for deres gennemførelse. Udenrigsministeren forestår med reference til Rådet og i nær permanent kontakt med Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité samordningen af opgavernes civile og militære aspekter.

Artikel III-206 (tidl. artikel 18)

1. Rådet kan i medfør af de afgørelser, det vedtager i henhold til [artikel III-205 (tidl. artikel 17)] overdrage gennemførelsen af en opgave til en gruppe af medlemsstater, der råder over den fornødne kapacitet, og som ønsker at deltage i gennemførelsen heraf. ~~De pågældende Disse medlemsstater~~ aftaler indbyrdes **sammen med EU-udenrigsministeren**, hvorledes opgaven skal forvaltes.
2. De stater, der deltager i gennemførelsen af opgaven, aflægger regelmæssigt situationsrapport til Rådet herom og forelægger, såfremt gennemførelsen får yderligere væsentlige følger eller nødvendiggør en ændring af målet, rækkevidden eller de retningslinjer, som Rådet har fastlagt i henhold til [artikel III-205 (tidl. artikel 17), stk. 2] , øjeblikkeligt sagen for Rådet. Rådet vedtager i så fald de nødvendige afgørelser.

Artikel III-207 (tidl. artikel 19)

1. Det Europæiske Agentur for Forsvarsmateriel, ~~Strategisk~~ Forskning og **Militære Kapaciteter, der placeres under Rådets myndighed**, har til opgave
 - at bidrage til fastlæggelse af målene for medlemsstaternes militære kapacitet og vurdere, om de kapacitetstilsagn, som medlemsstaterne har givet, overholdes,

- at fremme harmonisering af de operationelle behov samt vedtagelse af effektive og indbyrdes forenelige fremgangsmåder i forbindelse med materielanskaffelser,
 - at fremsætte forslag til multilaterale projekter med henblik på at opfylde målene for militær kapacitet og sikre koordineringen af de programmer, der gennemføres af medlemsstaterne, og forvaltningen af specifikke samarbejdsprogrammer,
 - at støtte forskningen i forsvarsteknologi samt koordinere og planlægge fælles forskningsaktiviteter og undersøgelser af tekniske løsninger, der imødekommer de fremtidige operationelle behov,
 - at bidrage til at identificere og eventuelt gennemføre alle nyttige foranstaltninger med henblik på at styrke forsvarssektorens industrielle og teknologiske grundlag og øge effektiviteten af de militære udgifter.
2. Agenturet er åbent for alle medlemsstater, der ønsker at deltage heri. Rådet vedtager med kvalificeret flertal en afgørelse med henblik på at fastlægge statuten, hjemstedet og de nærmere bestemmelser for agenturets drift. Der bør i statuten og bestemmelserne tages hensyn til omfanget af den faktiske deltagelse i agenturets aktiviteter. Inden for agenturet oprettes der specifikke grupper, der omfatter de medlemsstater, som gennemfører fælles projekter. **Agenturet udfører efter behov sine opgaver i samråd med Kommissionen.**

Artikel III-208 (tidl. artikel 20)

1. De medlemsstater, der opfylder kriterierne for et højt niveau for militær kapacitet og ønsker at indgå mere bindende forpligtelser på dette område med henblik på mere krævende opgaver, og som er omfattet af listen i ~~erklæring i~~ **protokol X**, der er knyttet som bilag til forfatningen, etablerer i fællesskab et struktureret samarbejde som omhandlet i artikel ~~I-40 30~~, stk. 6. De kriterier og forpligtelser med hensyn til militær kapacitet, som disse medlemsstater har fastlagt, anføres i **samme protokol samme erklæring**.
2. Hvis en medlemsstat ønsker at deltage i dette samarbejde på et senere tidspunkt ved at tiltræde de forpligtelser, som dette indebærer, underretter den Det Europæiske Råd herom. **Rådet behandler den pågældende medlemsstats anmodning, men det er kun de medlemsstater, der deltager i det strukturerede samarbejde, der træffer afgørelse om anmodningen.** ~~Rådet træffer i det strukturerede samarbejdes snævre sammensætning afgørelse på anmodning af den pågældende medlemsstat.~~
3. Afgørelser vedrørende målet for samarbejdet træffes alene af de medlemsstater, der er deltager heri. Udenrigsministeren bistår ved drøftelserne. De øvrige medlemsstater underrettes behørigt og regelmæssigt af udenrigsministeren om udviklingen i samarbejdet.
4. Rådet kan overdrage gennemførelsen af en opgave som omhandlet i [artikel III-205 (tidl. artikel 17)] inden for Unionens rammer til de stater, der deltager i dette samarbejde.

Artikel III-209 (tidl. artikel 21)

2. En deltagende stat, der udsættes for en væbnet aggression på sit område, underretter de øvrige deltagende stater om situationen og kan anmode disse om hjælp og bistand. De deltagende stater træder sammen på ministerplan, bistået af deres repræsentant i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og Militærkomitéen.
3. De Forenede Nationers Sikkerhedsråd underrettes øjeblikkeligt om enhver væbnet aggression og de forholdsregler, der er truffet som følge heraf.
4. Disse bestemmelser berører for de pågældende staters vedkommende ikke de rettigheder og forpligtelser, der følger af den nordatlantiske traktat.

3. AFDELING

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel III-210 (tidl. artikel 22)

1. Institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med bestemmelserne vedrørende de områder, der er omfattet af dette kapitel, afholdes over Unionens budget.
2. Aktionsudgifter til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes ligeledes over Unionens budget bortset fra udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, og tilfælde, hvor Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse.

Såfremt udgifterne ikke afholdes over Unionens budget, afholdes de af medlemsstaterne efter den fordelingsnøgle, der er baseret på bruttonationalindkomsten, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse. Hvad angår udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, er medlemsstater, hvis repræsentanter i Rådet har afgivet en formel erklæring i henhold til [artikel III-196 (tidl. artikel 9), stk. 1, andet afsnit, ikke forpligtet til at bidrage til finansieringen heraf.

3. **Ved en afgørelse truffet af Rådet indføres der specifikke procedurer for at sikre hurtig adgang til bevillinger på Unionens budget til hastefinansiering af initiativer som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, navnlig forberedende aktiviteter i forbindelse med en opgave, der er omhandlet i artikel I-40, stk. 1.**

De forberedende aktiviteter i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i artikel ~~30~~ **I-40**, stk. 1, der ikke opføres på Unionens budget, finansieres af en opstartsfond, der består af bidrag fra medlemsstaterne.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af udenrigsministeren:

- de nærmere bestemmelser for oprettelse og finansiering af fonden, navnlig de finansielle midler, der tildeles fonden, samt de nærmere bestemmelser for refusion til fonden
- de nærmere bestemmelser for forvaltning af fonden
- de nærmere bestemmelser for finansiell kontrol.

Når Rådet overvejer en opgave som omhandlet i artikel **I-40** ~~30~~, stk. 1, der ikke kan opføres på Unionens budget, bemyndiger det udenrigsministeren til at anvende denne fond. Udenrigsministeren aflægger rapport til Rådet om udøvelsen af dette mandat.

KAPITEL III

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

Artikel III-211 (tidl. artikel 23)

Med oprettelsen af en toldunion har medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, til en gradvis afskaffelse af restriktionerne for den internationale handel og de direkte udenlandske investeringer og til en sænkning af toldskrænkerne og andre hindringer.

Artikel III-212 (tidl. artikel 24)

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler vedrørende udveksling af varer og tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, direkte udenlandske investeringer, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger. Den fælles handelspolitik føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i artikel 1 i dette afsnit.
2. ~~Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren de europæiske love~~ **Ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastsættes de foranstaltninger**, der er nødvendige for at gennemføre den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, finder de relevante bestemmelser i artikel [III-222 (tidl. artikel 33)] i dette afsnit anvendelse. Kommissionen retter henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger. Rådet og Kommissionen skal sikre, at de forhandlede aftaler er i overensstemmelse med Unionens interne politikker og regler.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde og inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den. Kommissionen aflægger regelmæssigt beretning til det **særlige udvalg og til Europa-Parlamentet** om, hvordan forhandlingerne skrider frem.

4. For så vidt angår forhandling og indgåelse af en aftale på områderne handel med tjenesteydelser, der indebærer personbevægelser, og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed, hvis aftalen omfatter bestemmelser, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne regler.
5. Udøvelsen af de beføjelser, som denne artikel tillægger på det handelspolitiske område, berører ikke afgrænsningen af de interne beføjelser mellem Unionen og medlemsstaterne og vil ikke føre til en harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, i det omfang forfatningen udelukker en sådan harmonisering.

KAPITEL IV

SAMARBEJDE MED TREDJELANDE OG HUMANITÆR BISTAND

1. AFDELING

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Artikel III-213 (tidl. artikel 25)

1. Unionens politik med hensyn til udviklingssamarbejde føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i [artikel III-188 (tidl. artikel 1)]. Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden.

Hovedmålet for Unionens politik på dette område er at begrænse og på sigt at udrydde fattigdommen. Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene.

2. Unionen og medlemsstaterne respekterer de forpligtelser og tager hensyn til de målsætninger, som de har godkendt inden for rammerne af De Forenede Nationer og andre kompetente internationale organisationer.

Artikel III-214 (tidl. artikel 26)

1. ~~Europa Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren de europæiske love~~
Ved europæisk lov **eller** europæisk rammelov **fastsættes de foranstaltninger**, der er nødvendige for at gennemføre politikken for udviklingssamarbejde, og som kan vedrøre flerårige samarbejdsprogrammer med udviklingslande eller programmer med en tematisk tilgang.
2. Unionen kan med tredjelande og kompetente internationale organisationer indgå aftaler, der kan bidrage til at nå målene i III-188 (tidl. artikel 1)]. Sådanne aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel [III-222 (tidl. artikel 33)].

Første afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

3. Den Europæiske Investeringsbank bidrager på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.
4. ~~Denne artikel berører ikke samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for rammerne af AVS-EEF-konventionen.~~

Artikel III-215 (tidl. artikel 27)

1. Unionen og medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer, med henblik på at styrke deres aktioners komplementaritet og effektivitet. De kan iværksætte fælles aktioner. Medlemsstaterne bidrager om nødvendigt til iværksættelsen af Unionens bistandsprogrammer.
2. Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme den i stk. 1 omhandlede samordning.
3. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Unionen og medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer.

2. AFDELING

ØKONOMISK, FINANSIELT OG TEKNISK SAMARBEJDE MED TREDJELANDE

Artikel III-216 (tidl. artikel 28)

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat, især bestemmelserne i artikel [III-213 (tidl. artikel 25) til III-215 (tidl. artikel 27)] i dette afsnit vedrørende udviklingssamarbejde, iværksætter Unionen inden for sine kompetenceområder samarbejdsaktioner med **andre tredjelande end udviklingslande** på det økonomiske, finansielle og tekniske område, **herunder bistandsaktioner især på det finansielle område**. Disse aktioner skal være i overensstemmelse med Unionens udviklingspolitik. Unionens og medlemsstaternes aktioner supplerer og styrker gensidigt hinanden. De gennemføres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i [artikel III-188 (tidl. artikel 1)].
2. ~~Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren de europæiske love og rammelove~~ **Ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastsættes de foranstaltninger**, der er nødvendige for at gennemføre stk. 1.
3. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Unionen og medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Unionens samarbejde kan nedfældes i aftaler mellem denne og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med [III-222 (tidl. artikel 33) i dette afsnit]. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed i forbindelse med de associeringsaftaler, der er omhandlet i [artikel III-221 (tidl. artikel 32a)], stk. 2, og i forbindelse med aftaler, der skal indgås med de stater, der er kandidater til tiltrædelse af Unionen. Første afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel III-217 (tidl. artikel 29)

Når situationen i et tredjeland kræver akut finansiel bistand fra Unionens side vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

3. AFDELING

HUMANITÆR BISTAND

Artikel III-218 (tidl. artikel 30)

1. Unionens aktioner på området humanitær bistand gennemføres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i [artikel III-188 (tidl. artikel 1)]. Disse aktioner har til formål i specifikke situationer at yde bistand, hjælp og beskyttelse til befolkninger i tredjelande, der er ofre for menneskeskabte katastrofer eller naturkatastrofer, med henblik på opfyldelse af de humanitære behov, der opstår i disse forskellige situationer. Unionens og medlemsstaternes aktioner supplerer og styrker gensidigt hinanden.
2. De humanitære bistandsaktioner gennemføres i overensstemmelse med principperne i den humanitære folkeret, især principperne om upartiskhed og ikke-forskelsbehandling.
3. ~~Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren de nødvendige love og rammelove~~ **Ved europæisk lov eller europæisk rammelov fastsættes de nødvendige foranstaltninger** til fastlæggelse af rammerne for gennemførelsen af Unionens humanitære bistandsaktioner.
4. Unionen kan indgå aftaler, der kan bidrage til at nå målene i [artikel III-188 (tidl. artikel 1)] med tredjelande og kompetente internationale organisationer. Sådanne aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel [III-222 (tidl. artikel 33)] i dette afsnit.

Første afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.
5. Der oprettes et frivilligt europæisk korps for humanitær bistand, der kan danne ramme for europæiske unges fælles bidrag til Unionens humanitære bistandsaktioner. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter lovgivningsproceduren en europæisk lov om statutten og funktionsmåden for et sådant korps.
6. Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme samordningen mellem Unionens og medlemsstaternes aktioner med henblik på at styrke effektiviteten og komplementariteten af Unionens og de nationale humanitære bistandsforanstaltninger.
7. Unionen påser, at dens humanitære aktioner samordnes og hænger sammen med de aktioner, der gennemføres af internationale organisationer og organer, især dem, der indgår i FN-systemet.

KAPITEL V

RESTRIKTIVE FORANSTALTNINGER

Artikel III-219 (tidl. artikel 31)

1. Såfremt en afgørelse vedrørende en EU-holdning eller en EU-aktion, der er vedtaget efter bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i kapitel I i dette afsnit, tager sigte på helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske og finansielle forbindelser med et eller flere tredjelande, træffer Rådet de nødvendige foranstaltninger med kvalificeret flertal på fælles forslag af udenrigsministeren og Kommissionen. Det underretter Europa-Parlamentet herom.
2. På de områder, der er nævnt i stk. 1, kan Rådet efter samme procedure vedtage restriktive foranstaltninger over for fysiske eller juridiske personer, grupper eller ikke-statslige enheder.

KAPITEL VI

INTERNATIONALE AFTALER

Artikel III-220 (tidl. artikel 32)

1. Unionen kan **indgå forpligte sig ved at indgå** aftaler med et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer **i de tilfælde, hvor indgåelsen af sådanne aftaler er fastsat i bestemmelserne i forfatningen, når der i forfatningen er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale er nødvendig for at nå et af Unionens mål, når en bindende EU-retsakt indeholder bestemmelser herom, eller når aftalen berører en intern EU-retsakt.**
- ~~2. Unionen kan indgå associeringsaftaler med et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer. Med disse aftaler etableres der en associering, der er kendetegnet ved gensidige rettigheder og pligter, fælles foranstaltninger og særlige procedurer med et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer.~~
- ~~3. Unionen kan indgå internationale aftaler, som det er nødvendigt at indgå for at nå et af Unionens mål, eller som er omhandlet i en af Unionens retsakter, eller som påvirker en af Unionens interne retsakter.~~
24. De aftaler, som Unionen indgår, er bindende for EU-institutionerne og medlemsstaterne.

Artikel III-221 (tidl. artikel 32a)

1. **Unionen kan indgå associeringsaftaler med et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer. Med disse aftaler skabes der en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedurer med et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer.**

Artikel III-222 (tidl. artikel 33)

1. ~~i dette afsnit~~, Der forhandles og indgås aftaler mellem Unionen og tredjelande eller internationale organisationer efter følgende procedure.
2. Rådet godkender indledningen af forhandlinger, vedtager forhandlingsdirektiver og indgår aftalerne.
3. Kommissionen - eller EU-udenrigsministeren, når aftalen udelukkende eller hovedsagelig vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik - forelægger henstillinger for Rådet, ~~som bemyndiger Kommissionen eller ministeren~~ **giver bemyndigelse** til at indlede forhandlinger. ~~Kommissionen og EU-udenrigsministeren fremsætter eventuelt fælles henstillinger.~~
4. I forbindelse med beslutningen om bemyndigelse til forhandlinger udpeger Rådet afhængigt af emnet for den fremtidige aftale Unionens forhandler eller chefen for Unionens forhandlingsdelegation.
5. Med forbehold af de særlige bestemmelser i [artikel III-212 (tidl. artikel 24)] kan Rådet give forhandleren af aftalen forhandlingsdirektiver og udpege et særligt udvalg, som der skal føres samråd med under forhandlingerne.
6. På forslag af aftalens forhandler træffer Rådet afgørelse om undertegnelse af aftalen samt eventuelt om midlertidig anvendelse heraf inden ikrafttrædelsen.
7. Rådet indgår aftalen på forslag af aftalens forhandler. Undtagen hvis aftalen udelukkende vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, indgår Rådet først aftalen efter høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte under hensyn til, hvor meget sagen haster. Hvis der ikke er afgivet udtalelse ved fristens udløb, kan Rådet træffe afgørelse. Der kræves ~~imidt~~ **imidt** samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, når der er tale om associeringsaftaler, **Unionens** tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt om aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer, aftaler, som har betydelige budgetmæssige virkninger for Unionen, og aftaler, som dækker områder, hvor lovgivningsproceduren finder anvendelse. Rådet og Europa-Parlamentet kan i hastetilfælde aftale en frist for afgivelse af den samstemmende udtalelse.
8. Uanset ovenstående bestemmelser kan Rådet, når det indgår en aftale, bemyndige forhandleren af aftalen til på Unionens vegne at godkende de ændringer, som ifølge aftalen skal vedtages ved en forenklet fremgangsmåde eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen; Rådet kan knytte særlige betingelser til en sådan bemyndigelse.
9. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal under hele proceduren. Det træffer imidlertid afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse **af en EU-retsakt af interne regler**, samt i tilfælde af associeringsaftaler og i tilfælde af **Unionens** tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

10. På forslag af EU-udenrigsministeren eller Kommissionen træffer Rådet afgørelse om suspension af anvendelsen af en aftale og fastlægger, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage afgørelser, der har rets virkninger, bortset fra afgørelser, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen.
11. Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om alle faser i proceduren i denne artikel.
12. **En medlemsstat**, Europa-Parlamentet, Rådet, **eller** Kommissionen, ~~Den Europæiske Centralbank eller en medlemsstat~~ kan indhente udtalelse fra Domstolen om en påtænkt aftales forenelighed med bestemmelserne i forfatningen, ~~hvis disse er omfattet af Domstolens kompetence~~. I tilfælde af negativ udtalelse fra Domstolen kan den påtænkte aftale kun træde i kraft, hvis forfatningen revideres efter proceduren i artikel IV-6.

Artikel III-223 (tidl. artikel 34)

1. Uanset [artikel III-222 (tidl. artikel 33)] kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåden i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for euroen over for ikke-EU-valutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for euroen inden for valuta kurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for euroen.
2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-EU-valutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurs politikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke Det Europæiske System af Centralbankers hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.
3. Såfremt Unionen skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, uanset [artikel III-222 (tidl. artikel 33)], arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Unionen udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

4. ~~Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, fastlægge Unionens holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel X [tidl. art. 99] og Y [tidl. art. 105].~~
45. Med forbehold af Unionens kompetence og aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

KAPITEL VII

FORBINDELSERNE MED INTERNATIONALE ORGANISATIONER OG TREDJELANDE SAMT UNIONENS DELEGATIONER

Artikel III-224 (tidl. artikel 35)

1. Unionen indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med De Forenede Nationer, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling.
2. Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle andre internationale organisationer.
3. Unionens udenrigsminister og Kommissionen står for gennemførelsen af stk. 1.

Artikel III-225 (tidl. artikel 36)

1. Unionens delegationer i tredjelande og ved internationale organisationer sikrer Unionens repræsentation.
2. Unionens delegationer virker under EU-udenrigsministerens ansvar og i tæt samarbejde med medlemsstaternes missioner.

KAPITEL VIII

GENNEMFØRELSE AF SOLIDARITETSBESTEMMELSEN

Artikel III-226 (tidl. artikel X)

1. På grundlag af et fælles forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen vedtager Rådet **en afgørelse** med henblik på fastlæggelse af ~~en ramme~~ **de nærmere bestemmelser** for gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen i [artikel I-42]. ~~Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forfatningen.~~
22. Hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb, **en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe**, kommer de øvrige medlemsstater denne medlemsstat til undsætning på anmodning af dens politiske myndigheder. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne en samordning i Rådet.
33. I forbindelse med denne artikel bistår Rådet af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité **med støtte fra de organer, der er oprettet som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik**, og af ~~Den Operationelle Komité for den Indre Sikkerhed~~ den komité, **der er omhandlet i [artikel III-157 (tidl. artikel 5, RIA)]**, der, når det er relevant, forelægger Rådet fælles udtalelser.
44. For at Unionen skal kunne optræde effektivt, foretager Det Europæiske Råd ~~på grundlag af en rapport fra Rådet~~ regelmæssige vurderinger af de trusler, som Unionen står over for.

AFSNIT VI

UNIONENS FUNKTIONSMÅDE

KAPITEL I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

FORKLARENDE NOTE

Affattelsen af en række af artiklerne i tredje del om institutionerne afhænger af resultatet af konventets drøftelser om tilsvarende tekster af første del. Desuden har konventet endnu ikke haft lejlighed til at drøfte nogen af artiklerne i tredje del om institutionerne, ligesom disse (med undtagelse af teksterne om Domstolen) heller ikke har været behandlet i en arbejdsgruppe. De følgende artikler er derfor meget nøje baseret på eksisterende tekster, og på de områder, hvor det må forventes, at indholdet vil være direkte forbundet med bestemmelserne om institutionerne i første del, indeholder artiklerne afsat plads.

Strukturen i dette kapitel er blevet lettere omorganiseret med de horisontale bestemmelser placeret efter artiklerne om de enkelte institutioner. Der er en ny kort artikel i 1. afdeling, der indeholder tekniske bestemmelser om Det Europæiske Råd (artikel III-239), og de to rådgivende udvalg (Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg) er blevet samlet i en enkelt afdeling. 4. afdeling om horisontale bestemmelser indeholder den detaljerede beskrivelse af lovgivningsproceduren (med mindre ændringer i formuleringerne) samt artikler om gennemsigtighed og god forvaltning. De individuelle bestemmelser om vederlag til personalet i Unionens institutioner og organer er også blevet samlet i en enkelt konsolideret artikel i denne afdeling.

UDKAST TIL TEKSTER

1. AFDELING

INSTITUTIONERNE

1. underafdeling EUROPA-PARLAMENTET

Artikel III-227 (tidl. artikel 190)

1. *(Europa-Parlamentets sammensætning)*

2. Europa-Parlamentet udarbejder et forslag til europæisk lov om afholdelse af almindelige direkte valg af sine medlemmer ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde eller efter principper, der er fælles for alle medlemsstater.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med et flertal af sine medlemmer, vedtager den lov, der er nævnt i foregående afsnit, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Ved en europæisk lov, som Europa-Parlamentet vedtager på eget initiativ, fastsættes medlemmernes statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv. Europa-Parlamentet træffer afgørelse efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.

Artikel III-228 (tidl. artikel 191)

I henhold til forfatningens artikel [I-45] fastsættes ved europæisk lov statutten for de politiske partier på europæisk plan og navnlig reglerne for deres finansiering.

Artikel III-229 (tidl. artikel 192)

Europa-Parlamentet kan med et flertal af sine medlemmers stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en EU-retsakt til gennemførelse af forfatningen. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den Europa-Parlamentet en begrundelse herfor.

Artikel III-230 (tidl. artikel 193)

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som forfatningen har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

Ved en europæisk lov, som Europa-Parlamentet vedtager på eget initiativ, fastsættes de nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen. Europa-Parlamentet træffer afgørelse efter høring af Kommissionen og godkendelse fra Rådet.

Artikel III-231 (tidl. artikel 194)

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Unionen beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel III-232 (tidl. artikel 195)

1. Europa-Parlamentet udnævner på eget initiativ en ombudsmand. Den europæiske ombudsmand skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen under udøvelsen af dens domstolsfunktioner.

Den europæiske ombudsmand skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Hvis den europæiske ombudsmand konstaterer, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Den europæiske ombudsmand sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Den europæiske ombudsmand aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Den europæiske ombudsmand udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dette valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige den europæiske ombudsmand, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Den europæiske ombudsmand udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ. Den europæiske ombudsmand må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed.

4. Ved en europæisk lov, som Europa-Parlamentet vedtager på eget initiativ, fastsættes den europæiske ombudsmands statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv. Europa-Parlamentet træffer afgørelse efter høring af Kommissionen og godkendelse fra Rådet.

Artikel III-233 (tidl. artikel 196)

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts.

Europa-Parlamentet kan ekstraordinært træde sammen til møde på anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel III-234 (tidl. artikel 197)

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder i Europa-Parlamentet og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel III-235 (tidl. artikel 198)

Medmindre andet er fastsat i forfatningen, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med et flertal af de afgivne stemmer. Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel III-236 (tidl. artikel 199)

Europa-Parlamentet vedtager sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel III-237 (tidl. artikel 200)

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Artikel III-238 (tidl. artikel 201)

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til [artikel III-245]. I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, vil være udløbet.

2. underafdeling DET EUROPÆISKE RÅD

Artikel III-239 (ny)

Hvert medlem af Det Europæiske Råd kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Det Europæiske Råds afgørelser, der kræver enstemmighed.

Det Europæiske Råd fastlægger sine egne procedureregler med simpelt flertal.

Det Europæiske Råd kan indbyde formanden for Europa-Parlamentet til at blive hørt.

Det Europæiske Råd bistås af det sekretariat, der er nævnt i III-242.

3. underafdeling RÅDET

Artikel III-240 (tidl. artikel 203 og 204)

(Formandskabet for Rådet)

Artikel III-241 (tidl. artikel 205 og 206)

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Ved de rådsafgørelser, som kræver simpelt flertal, træffer Rådet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel III-242 (tidl. artikel 207)

1. En komité, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet. Komitéen kan vedtage procedureafgørelser i de tilfælde, der er nævnt i Rådets forretningsorden.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation med simpelt flertal.

3. Rådet vedtager selv sin forretningsorden med simpelt flertal.

Artikel III-243 (tidl. artikel 208)

Rådet kan med simpelt flertal anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den Rådet en begrundelse herfor.

Artikel III-244 (tidl. artikel 209)

Rådet vedtager på eget initiativ og med simpelt flertal europæiske afgørelser til fastsættelse af vedtægterne for de i forfatningen forudsete udvalg. Det træffer afgørelse efter høring af Kommissionen.

4. underafdeling KOMMISSIONEN

Artikel III-245 (tidl. artikel 213, stk. 1, og tidl. artikel 214)

1. *(Procedurer for udnævnelse af medlemmerne af Kommissionen)*

2. Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Artikel III-246 (tidl. artikel 213, stk. 2)

Kommissionen medlemmer afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke af forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen - alt efter omstændighederne - afskedige de pågældende fra hans stilling i henhold til artikel (III-248) eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel III-247 (tidl. artikel 215)

Bortset fra ordinære nyansættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse. Et medlem af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden efter kollegiets godkendelse anmoder herom.

(Procedurer for udnævnelse af en efterfølger for formanden eller et medlem af Kommissionen)

Artikel III-248 (tidl. artikel 216)

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel III-249 (tidl. artikel 217)

Kommissionens ansvarsområder struktureres og fordeles mellem dens medlemmer af formanden med forbehold af artikel I-26. Formanden kan ændre fordelingen af disse ansvarsområder i løbet af en mandatperiode. Kommissionens medlemmer udøver de hverv, der tillægges dem af formanden, under dennes tilsyn.

Artikel III-250 (ny)

(Andre bestemmelser vedrørende Kommissionen)

Artikel III-251 (tidl. artikel 218)

Kommissionen vedtager sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel III-252 (tidl. artikel 219)

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af dens medlemmer. Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel III-253 (tidl. artikel 212)

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Unionens virksomhed.

5. underafdeling DOMSTOLEN

SE DOKUMENT CONV 734/03

6. underafdeling REVISIONSRETEN

Artikel III-286 (tidl. artikel 248)

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Unionens indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Unionen oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Erklæringen kan suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Unionens større aktivitetsområder.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. I forbindelse hermed aflægges den navnlig beretning om eventuelle uregelmæssigheder.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Unionen.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Unionens øvrige institutioner, i organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og i medlemsstaterne, herunder hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner skal samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Unionens øvrige institutioner, de organer der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet, og de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder afgiver på Revisionsrettens begæring alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgaver.

I forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks forvaltning af Unionens udgifter og indtægter reguleres Revisionsrettens adgang til oplysninger, som Banken ligger inde med, af en aftale mellem Revisionsretten, Banken og Kommissionen. Hvis der ikke indgås nogen aftale, skal Revisionsretten ikke desto mindre have adgang til oplysninger, der er nødvendige for revisionen af de af Unionens udgifter og indtægter, som Banken forvalter.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Unionens øvrige institutioner og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af de øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer. Dog kan den af sin midte oprette afdelinger med henblik på vedtagelse af bestemte typer beretninger eller udtalelser på betingelser fastsat i dens forretningsorden.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Revisionsretten vedtager selv sin forretningsorden. Den vedtager den efter Rådets godkendelse.

Artikel III-287 (tidl. artikel 247)

1. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

2. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år. De kan genudnævnes. Rådet vedtager på eget initiativ en afgørelse med den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats indstilling. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Medlemmerne af Revisionsretten udpeger af deres midte deres formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

3. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Unionens almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

4. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden - lønnet eller ulønnet - erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

5. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældende tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølger er udpeget.

6. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

2. AFDELING

UNIONENS RÅDGIVENDE ORGANER

1. underafdeling REGIONSDVALGET

Artikel III-288 (tidl. artikel 263)

(Regionsudvalgets sammensætning)

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fem år. Genbeskikkelse kan finde sted. Rådet vedtager på eget initiativ en europæisk afgørelse med den liste over medlemmer og suppleanter, der er udarbejdet efter indstilling fra hver enkelt medlemsstat. Ved udløbet af det i stk. 1 omhandlede mandat, som kvalificerede de pågældende til indstillingen, ophører deres mandat i udvalget automatisk, og der beskikkes efter samme fremgangsmåde en efterfølger for den resterende del af mandatperioden. Et medlem af udvalget kan ikke samtidig være medlem af Europa-Parlamentet.

Artikel III-289 (tidl. artikel 264)

Regionsudvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to et halvt år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel III-290 (tidl. artikel 265)

Regionsudvalget høres af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i forfatningen, og i alle andre tilfælde, især vedrørende grænseoverskridende samarbejde, hvor en af disse to institutioner finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, selv om udtalelsen ikke foreligger.

Når Det Økonomiske og Sociale Udvalg høres i henhold til [artikel III-294], underrettes Regionsudvalget af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen om denne anmodning om udtalelse. Regionsudvalget kan, når det finder, at der er særlige regionale interesser på spil, afgive en udtalelse herom. Det kan desuden afgive udtalelse på eget initiativ i de tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Udvalgets udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

2. underafdeling DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel III-291 (tidl. artikel 258)

(Sammensætningen af Det Økonomiske og Sociale Udvalg)

Artikel III-292 (tidl. artikel 259)

Udvalgets medlemmer beskikkes for fem år. Genbeskikkelse kan finde sted. Rådet vedtager på eget initiativ en afgørelse med den liste over medlemmer, der er udarbejdet i overensstemmelse med hver medlemsstats indstilling.

Rådet træffer afgørelse efter høring af Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer og civilsamfundet, som berøres af Unionens virksomhed.

Artikel III-293 (tidl. artikel 260)

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to et halvt år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel III-294 (tidl. artikel 262)

I de tilfælde, der er nævnt i forfatningen, skal udvalget høres af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen. I alle andre tilfælde kan disse institutioner høre udvalget. Det kan desuden afgive udtalelse på eget initiativ.

Hvis Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse; denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, selv om udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

3. AFDELING

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

Artikel III-295 (tidl. artikel 266)

Den Europæiske Investeringsbank har status som juridisk person.

Den Europæiske Investeringsbanks medlemmer er medlemsstaterne.

Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter er indeholdt i en protokol. Artikel 4, 11 og 12 samt artikel 18, stk. 5, i bankens vedtægter kan ændres ved en europæisk lov enten på anmodning af Den Europæiske Investeringsbank efter høring af Kommissionen eller på anmodning af Kommissionen efter høring af Den Europæiske Investeringsbank.

Artikel III-296 (tidl. artikel 267)

Den Europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkederne, dels af egne midler i Unionens interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det indre marked. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

- a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje
- b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af det indre markeds gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte medlemsstater tilstedeværende midler
- c) projekter af fælles interesse for flere medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte medlemsstater tilstedeværende midler.

Under udførelsen af sine opgaver letter Banken finansieringen af investeringsprogrammer sammen med støtte fra strukturfondene og andre af Unionens finansielle instrumenter.

4. AFDELING

FÆLLES BESTEMMELSER FOR UNIONENS INSTITUTIONER OG ORGANER

Artikel III-297 (tidl. artikel 250)

1. Når Rådet i medfør af denne traktat vedtager en retsakt på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse, jf. dog artikel [III-298, stk. 4 og 5, artikel I-54 og artikel III-306].
2. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Artikel III-298 (tidl. artikel 251)

1. Når der i henhold til forfatningen vedtages love eller rammelove efter den almindelige lovgivningsprocedure, finder følgende bestemmelser anvendelse.
2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Førstebehandling

3. Europa-Parlamentet fastlægger sin førstebehandlingsholdning og meddeler Rådet den.
4. Hvis Rådet godkender Europa-Parlamentets holdning, er den foreslåede retsakt vedtaget.
5. Hvis Rådet ikke godkender Europa-Parlamentets holdning, fastlægger det sin førstebehandlingsholdning og meddeler Europa-Parlamentet den.
6. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin førstebehandlingsholdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Andenbehandling

7. Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen
 - a) godkender førstebehandlingsholdningen eller ikke har udtalt sig, anses den pågældende retsakt for vedtaget
 - b) med absolut flertal blandt sine medlemmer forkaster Rådets førstebehandlingsholdning, anses den pågældende retsakt for ikke-vedtaget
 - c) med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslår ændringer til Rådets førstebehandlingsholdning, fremsendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringer.

8. Hvis Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringer
- a) godkender alle disse ændringer, anses den pågældende retsakt for vedtaget
 - b) ikke godkender alle ændringerne, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger til et møde i Forligsudvalget.
9. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed om de ændringer, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om.

Forligsprocedure

10. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets andenbehandlingsholdninger.

11. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med sigte på at søge at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden.

12. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen ikke godkender noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.

Tredjebehandling

13. Hvis Forligsudvalget inden for denne frist godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet hver især en frist på seks uger fra denne godkendelse til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med det fælles udkast, idet dette skal ske med et absolut flertal af de afgivne stemmer for Europa-Parlamentets vedkommende og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende. Godkender en af de to institutioner ikke den foreslåede retsakt inden for denne frist, anses denne for ikke-vedtaget.

14. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger forlænges på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ med henholdsvis højst en måned og højst to uger.

15. Når en lov eller en rammelov i de tilfælde, der specifikt er fastsat i forfatningen, underkastes den almindelige lovgivningsprocedure på forslag af en gruppe af medlemsstater, finder stk. 2, 6 in fine og 9 ikke anvendelse.

Europa-Parlamentet og Rådet meddeler Kommissionen forslaget fra gruppen af medlemsstater samt deres første- og andenbehandlingsholdninger. Europa-Parlamentet eller Rådet kan anmode om en udtalelse fra Kommissionen under hele forløbet af proceduren. Denne kan ligeledes afgive udtalelse på eget initiativ. Den kan, hvis den finder det nødvendigt, deltage i Forligsudvalget på de betingelser, der er fastsat i stk. 11.

Artikel III-299 (ny)

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde. Med henblik herpå kan de inden for forfatningens rammer indgå interinstitutionelle aftaler, der kan antage bindende karakter.

Artikel III-300 (ny)

1. Under udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, agenturer og organer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning.
2. Med forbehold af artikel [III-329] kan der med henblik herpå vedtages en europæisk lov, der fastsætter de specifikke bestemmelser, der skal finde anvendelse.

Artikel III-301 (ny)

1. Unionens institutioner, agenturer og organer erkender betydningen af åbenhed i deres arbejde og fastsætter i henhold til artikel I-49 i deres forretningsordener specifikke bestemmelser om aktindsigt.
2. For så vidt angår lovgivningsproceduren holder Europa-Parlamentet og det lovgivende Råd offentlige samlinger og sikrer offentliggørelse af de dertil hørende dokumenter [valgmulighed: offentliggør resultater, stemmeforklaringer, protokoller og alle erklæringer hertil].

Artikel III-302 (tidl. artikel 210)

Rådet vedtager europæiske afgørelser om fastsættelse af lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, for medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første Instans, for Revisionsrettens formand og medlemmer samt for Det Økonomiske og Sociale Udvalgs medlemmer. Det fastsætter ligeledes alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Artikel III-303 (tidl. artikel 256)

De af Rådets, Kommissionens eller Den Europæiske Centralbanks retsakter, der indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

AFSNIT VI

UNIONENS FUNKTIONSMÅDE

KAPITEL II

FINANSIELLE BESTEMMELSER

FORKLARENDE NOTE

Dette kapitel er blevet udarbejdet på grundlag af de tilsvarende artikler i TEF, der er blevet ændret i lyset af artiklerne om Unionens finanser i forfatningens første del og konklusionerne fra diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren. De vigtigste ændringer i forhold til nugældende ret kommenteres nedenfor.

Artikel III-304, der supplerer bestemmelserne i udkastet til artikel I-54, er helt ny. Den indeholder regler om den flerårige finansielle ramme, der i overensstemmelse med den endelige rapport fra diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren bør figurere i forfatningens tredje del. Der er tale om

- Varigheden af den periode, der dækkes af den finansielle ramme. Den skal være mindst 5 år.
- Fastsættelsen af årlige beløbslofter for bevillinger til forpligtelser for et begrænset antal udgiftsområder og det årlige beløbsloft for bevillinger til betalinger. Disse lofter skal overholde loftet for de egne indtægter. Denne regel findes allerede i artikel 39a i forfatningens første del, hvorfor det ikke er nødvendigt at gentage den her.
- Definitionen af "udgiftskategorier". Diskussionskredsen har påpeget, at udgiftskategorierne ikke bør præciseres i forfatningen, men den skal til gengæld angive, at kun et begrænset antal kategorier kan underlægges bindende lofter, da man ellers risikerer at tømme det årlige budget for indhold. Det er derfor, at der i stk. 2 til sidst er indsat en meget fleksibel definition af kategorierne, der dog understreger deres begrænsede antal.
- Reglen om, at den finansielle ramme kan indeholde andre nyttige bestemmelser, for at den årlige budgetprocedure kan forløbe tilfredsstillende. Det drejer sig kun om bestemmelser, der er tæt knyttet til anvendelsen af den finansielle ramme. Denne regel afspejler blot indholdet af de nuværende finansielle overslag.
- Den mekanisme, der skal anvendes, hvis proceduren for vedtagelse af "den flerårige finansielle ramme" ikke kan afsluttes. Diskussionskredsen har foreslået, at denne mekanisme skal bestå i en forlængelse af det sidste år af den foregående "finansielle ramme". En sådan mekanisme er uundværlig, eftersom den finansielle ramme vil blive den bindende ramme for den årlige budgetprocedure.
- Forpligtelsen for institutionerne til at gøre alt, for at proceduren lykkes. Formålet med stk. 5 er at opretholde idéen om interinstitutionel forhandling i beslutningsproceduren.

Præsidiet har ikke fundet det nødvendigt at indsætte en bestemmelse om mulighed for ændring af den flerårige finansielle ramme, da denne ændring ifølge diskussionskredsens forslag vil blive underlagt samme procedure som den, der følges for vedtagelsen af rammen.

Artikel III-305 gengiver artikel 272, stk. 1, i den nuværende TEF.

Artikel III-306 beskriver budgetproceduren i overensstemmelse med de nærmere detaljer i den endelige rapport fra diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren.

- Initiativet svarer til Kommissionen, der ikke længere forelægger et foreløbigt budgetforslag, men et forslag. Det skal dog efter diskussionskredsens mening ikke foregribe afstemningsreglerne i Rådet. Her skal der ligesom for den "årlige finansielle ramme" være en undtagelse fra følgerne med hensyn til de krævede flertal i Rådet af Kommissionens initiativ, der i øjeblikket omhandles i artikel 250 TEF. I mellemtiden angives afstemningsreglen i Rådet (kvalificeret flertal) udtrykkeligt igennem hele proceduren for at undgå enhver risiko for forvirring.
- Den proceduremæssige sondring mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter er blevet ophævet. Ifølge diskussionskredsens endelig rapport forudsætter dette en styrkelse af budgetdisciplinen gennem en formalisering af den "finansielle ramme" i forfatningen (artikel I-54) og navnlig ved indsættelse af princippet om, at budgetmyndigheden og Kommissionen sørger for at tilvejebringe de nødvendige finansielle midler, for at Unionen kan opfylde sine retlige forpligtelser over for tredjepart, der optræder i nedenstående udkast til artikel 12.
- Procedurens varighed må kunne afkortes: budgetforslaget forelægges senest den 1. september, og det bør være vedtaget inden årets udgang.
- Der er tale om en ad hoc-procedure, der bygger på den forenkede almindelige lovgivningsprocedure:
 - a. Der skal kun være en behandling i hver institution.
 - b. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem Europa-Parlamentet og Rådet indkaldes et forligsudvalg sammensat efter modellen for den nuværende fælles beslutningsprocedure, der skal forsøge at forhandle om et fælles forslag.

For så vidt angår den mekanisme, der skal anvendes, hvis en af institutionerne forkaster det fælles forslag fra forligsudvalget, eller det har ikke kunnet vedtage et fælles forslag, har præsidiet blandt de muligheder, som diskussionskredsen har foreslået, foretrukket den, der bygger på den nuværende procedure for ikke-obligatoriske udgifter, hvor Europa-Parlamentet har det sidste ord med krav om et udvidet kvalificeret flertal.

Artikel III-307 vedrører systemet med foreløbige tolvte dele. Det er blevet tilpasset til ændringerne i budgetproceduren. Sondringen mellem procedurer alt efter, om tolvtedelene vedrører obligatoriske udgifter eller ikke-obligatoriske udgifter, er blevet ophævet. Det har gjort det muligt at forenkle denne artikel væsentligt.

Artikel III-308 gengiver i det væsentlige den nuværende artikel 271 TEF.

Artikel III-309 gengiver artikel 274 med nogle ændringer, navnlig det nye andet afsnit, der har til formål at gøre det muligt bedre at tage hensyn til delt ansvar for så vidt angår gennemførelsen af budgettet ved at inddrage medlemsstaterne mere. Artiklens sidste afsnit bør snarere indgå i den lov, der vedtages på grundlag af artikel III-314.

Artikel III-310 tilføjer til den nuværende artikel 275 et nyt andet afsnit, der imødekommer en anmodning fra diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren med henblik på at øge den demokratiske kontrol med gennemførelsen af budgettet.

For så vidt angår artikel III-311 er der ikke foreslået nogen ændringer til den nuværende artikel 276 i TEF, bortset fra medtagelsen af den "evalueringsrapport", der er nævnt i udkastet til artikel III-310, blandt de elementer, som Europa-Parlamentet og Rådet tager hensyn til inden for rammerne af dechargen.

Omtalen af euroen i artikel III-312 blev indsat på baggrund af en rapport af 13. marts 2003 fra de juridiske tjenesters ekspertgruppe. Der skal også tilføjes en omtale af den flerårige finansielle ramme, der også skal udarbejdes i euro.

Artikel III-313 gengiver artikel 278.

Præsidiets har tilpasset artikel III-314 [tidl. 279] til afsnittet om instrumenterne i forfatningens første del.

For så vidt angår artikel III-315 må det erindres, at diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren har ladet ophævelsen af sondringen mellem obligatoriske udgifter og ikke-obligatoriske udgifter være betinget af, at der i forfatningen indsættes et princip om, at budgetmyndigheden og Kommissionen sørger for at tilvejebringe de nødvendige midler, for at Unionen kan opfylde sine retlige forpligtelser over for tredjepart. Det drejer sig om udtrykkeligt at anerkende begrebet juridisk obligatoriske udgifter. Udtrykket "tredjepart" omfatter ikke alene tredjelande, men også fysiske eller juridiske personer, over for hvilke Unionen har påtaget sig juridiske forpligtelser.

Artikel III-316 imødekommer et ønske hos diskussionskredsen vedrørende budgetproceduren om inden for rammerne af den nye budgetprocedure at formalisere de uformelle forhandlings- og samrådsprocedurer, der findes i praksis, for at bevare den samarbejds tradition, der er opstået mellem institutionerne igennem det sidste årti.

Præsidiets foreslår en formalisering af trilogmekanismen, der samler formændene for de tre institutioner, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, men på en fleksibel måde. Kommissionen kan som igangsætter af proceduren, men også som mægler mellem Europa-Parlamentet og Rådet, få til opgave at indkalde til trilog på passende tidspunkter for at bringe budgetprocedurerne fremad, såvel den årlige som proceduren for den flerårige finansielle ramme. Denne artikel gengiver teksten til den nuværende artikel 280 i TEF.

Artikel III-317, stk. 4, er blevet tilpasset til udkastet til artikel 24 og følgende samt til udkastet til afsnittet om et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed.

TEKSTUDKAST

1. AFDELING

DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME

Artikel III-304 (ny)

1. Den flerårige finansielle ramme fastlægges for en periode på mindst fem år, i overensstemmelse med artikel [I-54].
2. Den finansielle ramme fastlægger de årlige lofter for bevillinger til forpligtelser for hver enkelt udgiftskategori og det årlige loft for bevillinger til betalinger. Udgiftskategorierne, hvoraf der er et begrænset antal, svarer til Unionens vigtigste aktivitetsområder.
3. Den finansielle ramme omfatter alle andre bestemmelser, der kan medvirke til en problemfri afvikling af den årlige budgetprocedure.
4. Når Rådet ved udløbet af den foregående finansielle ramme ikke har vedtaget den europæiske lov om en ny finansiell ramme, forlænges gyldighedsperioden for de lofter og andre bestemmelser, der gælder for den foregående finansielle rammes sidste år, indtil denne lov er vedtaget.
5. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen træffer under hele proceduren, frem til vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme enhver foranstaltning, der er nødvendig for at lette procedurens afvikling.

2. AFDELING

UNIONENS ÅRLIGE BUDGET

Artikel III-305 [tidl. artikel 272]

Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Artikel III-306 [tidl. artikel 272]

Unionens budget fastlægges ved en europæisk lov i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

1. Hver af Unionens institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

Kommissionen kan ændre budgetforslaget under procedures forløb, indtil det forligsudvalg, der er nævnt i stk. 5, indkaldes.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet budgetforslaget senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

3. Rådet vedtager sin holdning til budgetforslaget og sender den til Europa-Parlamentet senest den 1. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører. Det giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin holdning.

4. Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på fyrré dage efter modtagelsen

- a) godkender Rådets holdning eller ikke har udtalt sig, anses loven om budgettet for vedtaget
- b) med et flertal blandt sine medlemmer foreslår ændringer til Rådets holdning, sendes den således ændrede tekst til Rådet og Kommissionen. Formanden for Europa-Parlamentet indkalder efter aftale med formanden for Rådet straks til et møde i Forligsudvalget.

Forligsudvalget træder ikke sammen, hvis Rådet inden for en frist på ti dage meddeler Europa-Parlamentet, at det godkender alle dets ændringer.

5. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave inden for en frist på 21 dage efter indkaldelsen og på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter.

6. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med henblik på at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden.

7. Hvis Forligsudvalget inden for denne frist på 21 dage efter indkaldelsen godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet hver især en frist på 14 dage fra denne godkendelse til at vedtage det fælles udkast, idet dette skal ske med et flertal af de afgivne stemmer for Europa-Parlamentets vedkommende og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende.

8. Hvis Forligsudvalget ikke inden for denne frist på 21 dage godkender noget fælles udkast, eller hvis Rådet forkaster det fælles udkast, kan Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmers stemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer inden for en frist på 14 dage, bekræfte sine ændringer. Hvis Europa-Parlamentets ændring ikke bekræftes, anses Rådets holdning til den budgetkonto, som den pågældende ændring vedrører, for vedtaget.

Hvis Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer forkaster det fælles udkast, kan det anmode om, at der forelægges et nyt budgetforslag.

9. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at loven om budgettet er endeligt vedtaget.

Artikel III-307 [tidl. artikel 273]

1. Såfremt der ikke foreligger nogen lov om budgettet ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af de bevillinger, der er opført i loven om budgettet for det forrige regnskabsår, dog således at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er til behandling.
2. Rådet kan på forslag af Kommissionen og under overholdelse af de øvrige betingelser i stk. 1 vedtage en europæisk afgørelse, som tillader udgifter, der overstiger denne tolvtedel. Det sender den straks til Europa-Parlamentet.

Denne europæiske afgørelse fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Den træder i kraft tredive dage efter vedtagelsen, hvis Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer, inden for denne frist ikke beslutter at reducere disse udgifter.

Artikel III-308 [tidl. artikel 271]

På de betingelser, der er fastsat i den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttet ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i overensstemmelse med den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)].

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

3. AFDELING

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET OG DECHARGE

Artikel III-309 [tidl. artikel 274]

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], gennemfører Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med dette princip.

Ved den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], fastsættes medlemsstaternes kontrol- og revisionsforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet og det deraf følgende ansvar.

Ved den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], fastsættes det ansvar og de særlige bestemmelser der gælder i forbindelse med den enkelte institutions medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Kommissionen kan inden for budgettet med de begrænsninger og på de vilkår, der er fastsat i den europæiske lov, der er nævnt i [artikel III-314 (tidl. 279)], overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel III-310 [tidl. artikel 275]

Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Unionens aktiver og passiver.

Kommissionen forelægger ligeledes Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af de resultater, der er opnået især i forhold til de bemærkninger, der er fremsat af Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel [III-311 (tidl. 276, stk. 3)].

Artikel III-311 [tidl. artikel 276]

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet det regnskab, den oversigt og den evalueringsrapport, der er nævnt i [artikel III-310 (tidl. 275)], Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, den revisionserklæring, der er nævnt i [artikel III-286 (tidl. 248), stk. 1, andet afsnit,] samt Revisionsrettens særberetninger.
2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet i forbindelse med Kommissionens udøvelse af dennes beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.
3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.
4. Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes til Revisionsretten.

4. AFDELING

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel III-312 [tidl. artikel 277]

Den flerårige finansielle ramme og det årlige budget opstilles i euro.

Artikel III-313 [tidl. artikel 278]

Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en medlemsstats valuta til en anden medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i forfatningen fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver af de berørte medlemsstater gennem en af medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende medlemsstats seddelbank eller et andet af medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

Artikel III-314 [tidl. artikel 279]

1. En europæisk lov:
 - a) fastlægger de finansielle regler om navnlig fastsættelse af de nærmere retningslinjer for opstilling og gennemførelse af budgettet og for regnskabsaflæggelse og revision
 - b) fastlægger reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organiserer kontrollen med disse.

Den vedtages efter høring af Revisionsretten.

2. Ved en forordning, som Rådet vedtager på forslag af Kommissionen, fastlægges de nærmere bestemmelser og den procedure, hvorefter de i ordningen om Unionens egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet og Revisionsretten.

3. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed indtil den 1. januar 2007 i alle de tilfælde, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel III-315 (ny)

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sørger for, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til, at Unionen kan opfylde sine juridiske forpligtelser over for tredjemand.

Artikel III-316 (ny)

Formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indkaldes på Kommissionens initiativ med jævne mellemrum til møde som led i de budgetprocedurer, der er nævnt i dette kapitel. Formændene træffer alle nødvendige foranstaltninger for at fremme samrådet og den indbyrdes tilnærmelse af institutionernes holdninger for at lette gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel.

5. AFDELING

BEKÆMPELSE AF SVIG

Artikel III-317 [tidl. artikel 280]

1. Unionen og medlemsstaterne bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med denne artikel. Disse foranstaltninger virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en effektiv beskyttelse i medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne træffer de samme bestemmelser til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.
3. Med forbehold af andre bestemmelser i forfatningen samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de sammen med Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.
4. De nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, fastlægges ved europæisk lov eller europæisk rammelov, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Revisionsretten.
5. Kommissionen aflægger, i samarbejde med medlemsstaterne, årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger og bestemmelser, der er vedtaget for at gennemføre denne artikel.

NYE RETSGRUNDLAG

FORKLARENDE NOTE

Udkastet til artikler om kompetencerne kræver, at der indføres visse nye retsgrundlag.

Der er tale om følgende retsgrundlag (jf. bilag 1):

- Sport: Ændring af artikel [tidl. artikel 149] om uddannelse
- Energi: Ny artikel, der indsættes i kapitlet "Politikker på andre specifikke områder"
- Civilbeskyttelse: ny artikel, der indsættes i kapitlet "Områder, hvor Unionen kan beslutte at gennemføre understøttende tiltag"; denne artikel hænger sammen med solidaritetsbestemmelsen i forfatningens første del og det tilsvarende retsgrundlag i tredje del
- Intellektuel ejendomsret: ny artikel, der indsættes i kapitlet "Det indre marked"
- Administrativt samarbejde: ny artikel, der indsættes i kapitlet "Områder, hvor Unionen kan beslutte at gennemføre understøttende tiltag".
- Rummet: ny artikel, der indsættes i kapitlet "Forskning og teknologisk udvikling".

Kapitel V

Uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport

Artikel [tidl. artikel 149]

1. Unionen bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

Unionen bidrager til at fremme sporten i Europa i betragtning af dens sociale og pædagogiske funktion.

2. Målene for Unionens indsats er:

- at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af medlemsstaternes sprog
- at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder
- at fremme samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne
- at fremme udveksling af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for medlemsstaternes uddannelsessystemer
- at tilskynde til udvikling af udveksling af unge og ungdomsledere
- at tilskynde til udvikling af fjernundervisning
- **at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdige konkurrencer og samarbejde mellem sportsorganisationer samt ved at beskytte sportsudøvernes og især de unge sportsudøvers fysiske og moralske integritet.**

3. Unionen og medlemsstaterne fremmer samarbejde med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold, herunder navnlig Europarådet.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel:
- a) fastsættes der ved europæisk lov eller europæisk rammelov tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget
 - b) vedtager Rådet henstillinger på forslag af Kommissionen.

Bemærkninger

Præsidiet har besluttet at indføre et eksplicit retsgrundlag om sport. Det forekommer relevant at nævne sporten udtrykkeligt i artikel 149, der omhandler uddannelse og ungdom, da sporten er et delaspekt af dette større område.

Da fri bevægelighed for sportsudøvere er dækket af bestemmelserne om det indre marked, bør dette led kun omhandle disse "grænseoverskridende" elementer, der gør handling på EU-plan berettiget.

Ny artikel

(Indsættes i kapitlet "Politikker på andre specifikke områder")

1. Som led i gennemførelsen af det indre marked og under hensyn til kravet om at bevare og forbedre miljøet sigter Unionens politik på energiområdet mod:

- a) at sikre energimarkedets funktion**
- b) at sikre energiforsyningsikkerheden i Unionen og**
- c) at fremme energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder.**

2. De foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målene i stk. 1, fastsættes ved lov eller rammelo. Loven eller rammeloven vedtages efter høring af Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Denne lov berører ikke en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning. De nævnte foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med artikel [tidl. 175, stk. 2, litra c)].

Bemærkninger

- 1. Det foreslåede tekstudkast til retsgrundlag om energi har til formål ved hjælp af en ret bred affattelse af stk. 1 at få omfattet den type foranstaltninger, der hidtil er blevet vedtaget, uden at gå mere i detaljer end højst nødvendigt.*
- 2. Ifølge stk. 2 anvendes den almindelige lovgivningsprocedure ved de foranstaltninger, der er omfattet af målene i stk. 1. Der mindes om foranstaltninger, der i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning, der efter en særlig lovgivningsprocedure vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet, jf. den tidligere artikel 175, stk. 2, litra c).*

Ny artikel

(Indsættes i kapitlet "Områder med understøttende tiltag")

1. Unionen fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne for at gøre ordningerne for forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer i Unionen mere effektive.

Målene for Unionens indsats er:

- **at støtte og supplere medlemsstaternes tiltag på nationalt, regionalt og lokalt plan med hensyn til risikoforebyggelse, beredskab hos dem, der deltager i civilbeskyttelsen i medlemsstaterne, og indsats i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer**
- **at fremme et hurtigt og effektivt operationelt samarbejde mellem de nationale civilbeskyttelsestjenester**
- **at fremme sammenhængen i internationale civilbeskyttelsesaktioner.**

2. De foranstaltninger, der er nødvendige for at bidrage til virkeliggørelsen af målene i stk. 1, fastsættes ved lov eller rammelov.

Bemærkninger

Dette artikeludkast bør ses på baggrund af den solidaritetsbestemmelse, der er indsat i forfatningen i artikel I-42, samt gennemførelsesbestemmelserne, der findes i tredje del.

Tekstudkastet til retsgrundlag for civilbeskyttelse sigter mod at give Unionens indsats en form, der passer til kompetencetypen (område med understøttende tiltag), samtidig med at den får substans.

På baggrund af talrige anmodninger fra konventsmedlemmerne foreslås det på ny at indsætte gensidig bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer i solidaritetsbestemmelsen (både i første og tredje del). Konsekvensen af denne tostrengede fremgangsmåde er, at

- *for så vidt angår det normale forebyggelsesarbejde og indførelsen af en ramme for samarbejdet mellem de nationale civilbeskyttelsestjenester anvendes den almindelige lovgivningsprocedure (dog med undtagelse af harmoniseringsforanstaltninger)*
- *for så vidt angår den gensidige bistand mellem medlemsstaterne med nationale, civile eller militære midler, samordnes denne i Rådet, og strukturerne i ESFP (især Militærkomitéen og Militærstaben) kan bidrage dertil. På grund af anvendelsen af militære midler har udenrigsministeren også fået tildelt en rolle.*

Artikel I-42 og III-226 om solidaritetsbestemmelsen er til orientering gengivet i det følgende:

"Artikel I-42: Solidaritetsbestemmelse

1. *Unionen og dens medlemsstater handler i fællesskab i en ånd af solidaritet, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe. Unionen tager alle de instrumenter i brug, der står til dens rådighed, herunder militære midler, der stilles til rådighed af medlemsstaterne, med henblik på:*
 - a) – *at forebygge terrortruslen på medlemsstaternes område*
– *at beskytte de demokratiske institutioner og civilbefolkningen mod et eventuelt terrorangreb*
– *at yde bistand til en medlemsstat på dennes område på anmodning af dens politiske myndigheder i tilfælde af et terrorangreb*
 - b) – *at yde bistand til en medlemsstat på dennes område på anmodning af dens politiske myndigheder i tilfælde af en katastrofe.*
2. *Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel findes i forfatningens tredje del, afsnit B, artikel [...].*

Artikel III-226

(Gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen)

1. *På grundlag af et fælles forslag fra udenrigsministeren og Kommissionen vedtager Rådet en afgørelse med de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen i [artikel I-42].*
2. *Hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe, kommer de øvrige medlemsstater denne medlemsstat til undsætning på anmodning af dens politiske myndigheder. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne en samordning i Rådet.*
3. *I forbindelse med denne artikel bistår Rådet af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité med støtte fra strukturerne under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og af den komité, der er omhandlet i [artikel III-152, tidl. artikel 5], der, når det er relevant, forelægger Rådet fælles udtalelser.*
4. *For at Unionen skal kunne optræde effektivt, foretager Det Europæiske Råd regelmæssige vurderinger af de trusler, som Unionen står over for."*

Ny artikel

(Indsættes i kapitlet "Det indre marked")

Som led i gennemførelsen af det indre marked fastsættes der ved europæisk lov eller europæisk rammelov foranstaltninger om indførelse af europæiske beskyttelsesbeviser med henblik på en ensartet beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i hele Unionen og indførelse af centraliserede godkendelses-, samordnings- og kontrolordninger i Unionen, jf. dog artikel [tidl. artikel 290].

Bemærkning

Rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende Komplementær Kompetence og rapporten fra gruppen af eksperter fra de juridiske tjenester har fremhævet det relevante i at indføre et eksplicit retsgrundlag for lovgivningsarbejdet inden for beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Da den tidligere artikel 95 tillader tilnærmelse af lovgivningerne, foreslås det at indføre en særskilt artikel, som skulle kunne danne grundlaget for indførelse af "europæiske beskyttelsesbeviser" (mærke, patenter osv.) og centraliserede godkendelses- og kontrolordninger. Det sidste sætningsled henviser til den tidligere artikel 290, som kræver enstemmighed i Rådet for så vidt angår spørgsmål vedrørende sprogordningen.

Ny artikel

(Indsættes i kapitlet "Områder med understøttende tiltag")

- 1. En effektiv national gennemførelse af EU-retten i medlemsstaterne, der er af afgørende betydning for, at Unionen kan fungere tilfredsstillende, betragtes som et område af fælles interesse.**
- 2. Unionen kan støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at forbedre deres administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten. En sådan indsats kan omfatte hjælp til udveksling af oplysninger og embedsmænd samt støtte til uddannelses- og udviklingsordninger. Ingen medlemsstat kan tvinges til at tage imod en sådan støtte. De foranstaltninger, der er nødvendige i den forbindelse, fastsættes ved en europæisk lov.**
- 3. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes forpligtelser til at gennemføre EU-retten eller Kommissionens rettigheder og pligter. Denne artikel berører heller ikke andre bestemmelser i forfatningen om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem dem og Unionen.**

Bemærkninger

Den endelige rapport fra Arbejdsgruppen vedrørende Komplementær Kompetence indeholdt følgende anbefaling: "Der bør indføres en bestemmelse i en fremtidig traktat, der understreger, at en effektiv national gennemførelse af EU-lovgivningen er af fælles interesse, og giver EU beføjelse til at vedtage supplerende foranstaltninger med henblik på at lette udveksling af information og personer beskæftiget med national administration af EU-lovgivningen og at yde EU-støtte til uddannelses- og udviklingsprogrammer."

Den foreliggende bestemmelse konkretiserer gruppens anbefaling i praksis. Den udgør et nyt område med understøttende tiltag, der bør tilføjes blandt dem, som nævnes i forfatningens artikel I-16.

Et af Unionens grundprincipper er, at gennemførelsen og udøvelsen af EU-retten påhviler medlemsstaterne (medmindre andet er fastsat i traktaten; til dette princip er naturligvis knyttet, at medlemsstaterne har pligt til at overvåge, at administration og udøvelse foregår korrekt, både hvad effektivitet og de juridiske aspekter angår. Stk. 1 minder om, at kvaliteten af medlemsstaternes forvaltning af EU-retten er et område af fælles interesse. I stk. 2 bemyndiges Unionen til at vedtage understøttende tiltag på dette område ved at lette udvekslingen af oplysninger og personer i forbindelse med forvaltningen af EU-retten og ved at støtte fælles uddannelses- og udviklingsprogrammer. I stk. 3 understreges det, at de foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette retsgrundlag, ikke berører de forpligtelser, der følger af andre forfatningsbestemmelser.

Ny artikel

Indsættes i kapitlet "Forskning og teknologisk udvikling og rummet"

- 1. Unionen udarbejder en europæisk rumpolitik for at fremme videnskabelige og tekniske fremskridt, industriens konkurrenceevne og iværksættelsen af sine politikker. Med henblik herpå kan den fremme fælles initiativer, støtte forskning og teknologisk udvikling og koordinere den nødvendige indsats for at udforske og udnytte rummet.**
- 2. For at bidrage til gennemførelsen af målene i stk. 1 fastsættes ved europæisk lov eller europæisk rammelov de nødvendige foranstaltninger, som kan tage form af et europæisk rumprogram.**

Bemærkninger

Stk. 1 slår det overordnede princip fast og udstikker de politiske retningslinjer, der er rettet mod forskning og teknologisk udvikling, men også industriens konkurrenceevne og eventuelt også andre EU-politikker.

Stk. 2 angiver arten og indholdet af Unionens handling på dette område, der kan omfatte udformning og iværksættelse af et europæisk rumprogram, dog uden at udelukke andre indsatsformer (f.eks. internationalt samarbejde).

INSTRUMENTER OG PROCEDURER

Oversigt over retsgrundlag, for hvilke forfatningsforslaget ændrer vedtagelsesproceduren i forhold til de nuværende traktater.

<i>Retsgrundlag, for hvilke beslutningsproceduren ændres</i>	<i>Nuværende procedure</i>
Den almindelige lovgivningsprocedure	
Kontrolbestemmelser for gennemførelsesbeføjelser (artikel I-36)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 202 i TEF)
Det indre marked - sociale sikringsordninger for vandrede arbejdstagere i EU (artikel III-18)	Fælles beslutningstagning - Rådet træffer afgørelse med enstemmighed (artikel 42 i TEF)
Undtagelse i en medlemsstat af visse erhverv fra anvendelsesområdet for bestemmelserne om etableringsretten (artikel III-21, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet (artikel 45, stk. 2, i TEF)
Samordning af medlemsstaternes lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser om adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, når der er tale om samordning af de bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen for så vidt angår uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer (artikel III-23)	Fælles beslutningstagning - Rådet træffer afgørelse med enstemmighed (artikel 47 i TEF)
Udvidelse af bestemmelserne om tjenesteydelser til at omfatte tredjelandes statsborgere, der er etableret inden for Fællesskabet (artikel III-26, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet (artikel 49, stk. 2, i TEF)
Liberalisering af tjenesteydelser (artikel III-29)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 52, stk. 1, i TEF)
Vedtagelse af andre foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande (artikel III-43, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet (artikel 57, stk. 2, første punktum, i TEF)

<i>Retsgrundlag, for hvilke beslutningsproceduren ændres</i>	<i>Nuværende procedure</i>
Intellektuel ejendomsret (artikel III-65)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 308 i TEF)
Multilateral overvågning (artikel III-68, stk. 6)	Samarbejdsproceduren (artikel 99, stk. 5, i TEF)
ECB's specifikke opgaver (artikel III-74, stk. 6)	Enstemmighed i Rådet og samstemmende udtalelse (artikel 105, stk. 6, i TEF)
Ændring af protokollen om statuten for ESCB og ECB på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen (artikel III-76, stk. 5)	Kvalificeret flertal eller enstemmighed i Rådet og samstemmende udtalelse (artikel 107, stk. 5, i TEF)
Foranstaltninger, som er nødvendige for anvendelsen af euroen (artikel III-80)	(ny)
Social- og arbejdsmarkedspolitik, litra: d) beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt, f) repræsentation og kollektivt forsvar og g) beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere (artikel III-99, stk. 1 og 2)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 137 i TEF) (<i>I henhold til den gældende traktat kan disse aspekter gøres til genstand for den fælles beslutningsprocedure efter enstemmig afgørelse i Rådet</i>)
Strukturfonde og samhørighedsfond - fra 2007 - (artikel III-114)	Kvalificeret flertal i Rådet fra 2007 (nu: enstemmighed) og samstemmende udtalelse fra Parlamentet (artikel 161 i TEF)
Anvendelse af konkurrencereglerne på den fælles landbrugspolitik (artikel III-121, stk. 1)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 37, stk. 2, i TEF)
Lovgivning i forbindelse med den fælles landbrugspolitik (artikel III-122, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 37, stk. 2)
Energi (artikel III-152)	Enstemmighed og almindelig høring af Parlamentet (artikel 308 i TEF)
Personkontrol ved grænserne (artikel III-161)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 67 i TEF) (<i>fælles beslutningstagning efter enstemmig beslutning om ændring af procedure</i>)
Asyl (artikel III-162)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 67 i TEF)
Indvandring (artikel III-163)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 67 i TEF)

<i>Retsgrundlag, for hvilke beslutningsproceduren ændres</i>	<i>Nuværende procedure</i>
Retligt samarbejde i kriminalsager - procedurer, samarbejde, uddannelse og minimumsregler) (artikel III-166)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 31 i TEF)
Minimumsregler for definitionen af lovovertrædelser og sanktioner i forbindelse med alvorlig kriminalitet (artikel III-167)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 31 i TEF)
Støtteforanstaltninger i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet (artikel III-168)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 31 i TEF)
Eurojust (artikel III-169)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 31 i TEF)
Politisamarbejde (visse aspekter) (artikel III-171, stk. 1)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 30 i TEF)
Europol (artikel III-172)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 30 i TEF)
Kultur (undtagen henstillinger) (artikel III-176)	Fælles beslutningstagning - Rådet træffer afgørelse med enstemmighed (artikel 151 i TEF)
Civilbeskyttelse (artikel III-179)	Enstemmighed og almindelig høring af Parlamentet (artikel 308 i TEF)
Handelspolitik - gennemførelsesforanstaltninger (artikel III-212, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet (artikel 133 i TEF)
Økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande (artikel III-216, stk. 2)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 181A i TEF)
Oprettelse af specialretter (artikel III-260)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 225A i TEF)
Domstolens kompetence i forbindelse med intellektuel ejendomsret (artikel III-265)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet samt national ratifikation (artikel 229A i TEF)
Ændring af Domstolens statut (undtagen afsnit I) (artikel III-285)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 245 i TEF)
Ændring af visse artikler i protokollen om EIB's vedtægter (artikel III-295, stk. 3)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 266 i TEF)

<i>Retsgrundlag, for hvilke beslutningsproceduren ændres</i>	<i>Nuværende procedure</i>
Vedtagelse af finansielle bestemmelser - fra 2007 - (artikel III-314)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 279, stk. 1, i TEF)
Udarbejdelse af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte (artikel III-329)	Kvalificeret flertal i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 283 i TEF)

Særlige lovgivningsprocedurer	
<p>Egne indtægter - nærmere bestemmelser (artikel I-53, stk. 4) Lov vedtaget af Rådet med kvalificeret flertal - godkendelse fra Parlamentet</p>	<p>Enstemmighed i Rådet - almindelig høring af Parlamentet - nationale ratifikationer (artikel 269 i TEF)</p>
<p>Den flerårige finansielle ramme (artikel I-54) Lov vedtaget af Rådet med kvalificeret flertal - godkendelse fra Parlamentet</p>	<p>Interinstitutionel aftale</p>
<p>Vedtagelse af foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som er et tilbageskridt i EU-lovgivningen med hensyn til liberaliseringen (artikel III-43) Lov vedtaget af Rådet med enstemmighed - høring af Parlamentet</p>	<p>Enstemmighed i Rådet uden høring af Parlamentet (artikel 57, i stk. 2 in fine, i TEF)</p>
<p>Fiskale harmoniseringsforanstaltninger vedrørende administrativt samarbejde eller bekæmpelse af skattesvig (på grundlag af en afgørelse truffet af Rådet med enstemmighed) (artikel III-59, stk. 2) Lov vedtaget af Rådet med kvalificeret flertal - høring af Parlamentet</p>	<p>Enstemmighed i Rådet med almindelig høring (artikel 93 i TEF)</p>
<p>Foranstaltninger om selskabsbeskatning vedrørende administrativt samarbejde eller bekæmpelse af skattesvig, for så vidt de er nødvendige for at sikre det indre markeds funktion og undgå konkurrenceforvridning (på grundlag af en afgørelse truffet af Rådet med enstemmighed) (artikel III-60) Lov vedtaget af Rådet med kvalificeret flertal - høring af Parlamentet</p>	<p>Enstemmighed i Rådet med almindelig høring (artikel 93 i TEF)</p>
<p>De nærmere bestemmelser for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen (artikel III-230) - Lov vedtaget af Parlamentet - godkendelse fra Rådet og høring af Kommissionen</p>	<p>Fælles overenskomst mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen (artikel 193 i TEF)</p>
<p>Det årlige budget (artikel III-306) Lov vedtaget efter ad hoc-procedure</p>	<p>Ad hoc-procedure (artikel 272 i TEF)</p>

Ikke-lovgivningsmæssige retsakter	
Anvendelse af forbuddet mod privilegeret adgang (artikel III-71, stk. 2) - Kvalificeret flertal i Rådet - høring af Parlamentet	Samarbejdsproceduren (artikel 102, stk. 2, i TEF)
Anvendelse af forbuddet mod at påtage sig forpligtelser og give mulighed for at foretage overtræk (artikel III-72, stk. 2) - Kvalificeret flertal i Rådet - høring af Parlamentet	Samarbejdsproceduren (artikel 103, stk. 2, i TEF)
Foranstaltninger med henblik på at harmonisere mønters pålydende værdi og tekniske specifikationer (artikel III-75, stk. 2) - Kvalificeret flertal i Rådet - høring af Parlamentet	Samarbejdsproceduren (artikel 106, stk. 2, i TEF)
Administrativt samarbejde i forbindelse med området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (artikel III-159)	Enstemmighed i Rådet og almindelig høring af Parlamentet (artikel 66 i TEF og artikel 30 og 31 i TEU)
Henstillinger på kulturområdet (artikel III-176) - Flertal i Rådet	Enstemmighed i Rådet (artikel 151, stk. 5, andet led, i TEF)
Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal på FUSP-området, når det vedtager en afgørelse på initiativ af udenrigsministeren efter en anmodning fra Det Europæiske Råd (artikel III-196)	(Afsnit V i TEU)
Akut finansiel bistand til tredjelande (artikel III-217) - Kvalificeret flertal i Rådet	Enstemmighed i Rådet (artikel 308 i TEF)
Foreløbige tolvte dele (artikel III-307) - Ad hoc-procedure	Ad hoc-procedure (artikel 273)
Nærmere bestemmelser vedrørende overdragelse af egne indtægter (artikel III-314, stk. 2) - Kvalificeret flertal i Rådet - høring af Parlamentet	Enstemmighed i Rådet (artikel 279, stk. 2, i TEF)